

SEJM

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

IV kadencja

Prezes Rady Ministrów

RM 10-78-03

Druk nr 1774

Warszawa, 10 lipca 2003 r.

Pan

Marek Borowski

Marszałek Sejmu

Rzeczypospolitej Polskiej

Na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. przedstawiam Sejmowi Rzeczypospolitej Polskiej projekt ustawy

- o zmianie ustawy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji wraz z projektem podstawowego aktu wykonawczego.

co do którego Rada Ministrów zadeklarowała, że ma na celu dostosowanie polskiego ustawodawstwa do prawa Unii Europejskiej.

Jednocześnie, zgodnie z wymogami art. 34 ust. 5 Regulaminu Sejmu, przekazuję, przetłumaczone na język polski, teksty przepisów Unii Europejskiej, do których ma być dostosowane prawo polskie.

W załączeniu przedstawiam także opinię dotyczącą zgodności proponowanych regulacji z prawem Unii Europejskiej.

Ponadto uprzejmie informuję, że do prezentowania stanowiska Rządu w tej sprawie w toku prac parlamentarnych został upoważniony Minister Finansów.

Z wyrazami szacunku

(-) Leszek Miller

U S T A W A

z dnia

o zmianie ustawy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji

Art. 1. W ustawie z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (Dz. U. z 2002 r. Nr 110, poz. 968, z późn. zm.¹⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) art. 1 otrzymuje brzmienie:

„Art. 1. Ustawa określa:

- 1) sposób postępowania wierzycieli w przypadkach uchylania się zobowiązanych od wykonania ciążących na nich obowiązków, o których mowa w art. 2,
- 2) prowadzone przez organy egzekucyjne postępowanie i stosowane przez nie środki przymusu służące doprowadzeniu do wykonania lub zabezpieczenia wykonania obowiązków, o których mowa w art. 2,
- 3) sposób i zakres udzielania pomocy obcemu państwu lub korzystania z jego pomocy przy dochodzeniu należności pieniężnych.”;

2) w art. 1a:

a) po pkt 4 dodaje się pkt 4a i 4b w brzmieniu:

„4a) należnościach przywozowych – rozumie się przez to cła i opłaty o analogicznym charakterze należne przy przywozie towarów oraz opłaty przywozowe ustanowione w ramach

wspólnej polityki rolnej Unii Europejskiej lub na podstawie odrębnych przepisów mających zastosowanie do określonych towarów powstałych w wyniku przetworzenia produktów rolnych,

4b) należnościach wywozowych – rozumie się przez to cła i opłaty o analogicznym charakterze należne przy wywozie towarów oraz opłaty wywozowe ustanowione w ramach wspólnej polityki rolnej Unii Europejskiej lub na podstawie odrębnych przepisów mających zastosowanie do określonych towarów powstałych w wyniku przetworzenia produktów rolnych,”

b) po pkt 5 dodaje się pkt 5a w brzmieniu:

„5a) obcym państwie – rozumie się przez to właściwe władze lub instytucję tego państwa, które odpowiednio:

- a) są uprawnione do występowania do organu wykonującego o udzielenie pomocy w zakresie, o którym mowa w art. 66d § 1, lub do których organ wnioskujący występuje o udzielenie takiej pomocy,
- b) są wierzycielem należności, o których mowa w art. 2 § 1 pkt 8 i 9, powstałych na terytorium tego państwa,
- c) podejmują na terytorium tego państwa działania objęte wnioskiem organu wnioskującego lub rozstrzygnięcia w sprawie zgłoszonych zarzutów,”

c) po pkt 8 dodaje się pkt 8a i 8b w brzmieniu:

„8a) organie wnioskującym – rozumie się przez to organ uprawniony do występowania do obcego państwa z wnioskiem o udzielenie pomocy w sprawach dotyczących należności, o których mowa w art. 2 § 1 pkt 8 i 9,

8b) organie wykonującym – rozumie się przez to organ uprawniony do przyjmowania od obcego państwa wniosku

o udzielenie pomocy w sprawach dotyczących należności,
o których mowa w art. 2 § 1 pkt 8 i 9,

d) po pkt 9 dodaje się pkt 9a-9c w brzmieniu:

„9a) podatku od dochodu – rozumie się przez to podatek dochodowy od osób prawnych, podatek dochodowy od osób fizycznych oraz inne podatki pobierane w państwach obcych i uznane w prawie Unii Europejskiej za podatki od dochodu,

9b) podatku od majątku – rozumie się przez to podatek pobierany w obcych państwach i uznany w prawie Unii Europejskiej za podatek od majątku oraz podatek od czynności cywilnoprawnych,

9c) podatku od składek ubezpieczeniowych – rozumie się przez to pobierane w obcych państwach podatki od przychodów zakładów ubezpieczeń z tytułu składek ubezpieczeniowych oraz inne należności związane z analogicznymi podatkami, które uzupełniają lub zastępują podatki od składek ubezpieczeniowych,”;

3) art. 2 otrzymuje brzmienie:

„Art. 2. § 1. Egzekucji administracyjnej podlegają następujące obowiązki:

1) podatki, opłaty i inne należności, do których stosuje się przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. Nr 137, poz. 926, z późn. zm.²⁾),

2) grzywny i kary pieniężne wymierzane przez organy administracji publicznej,

3) należności pieniężne, inne niż wymienione w pkt 1 i 2, jeżeli pozostają we własności rzeczowej organów administracji publicznej,

- 4) należności przypadające od jednostek budżetowych, wynikające z zastosowania wzajemnego potrącenia zobowiązań podatkowych z zobowiązaniami tych jednostek,
- 5) należności pieniężne przekazane do egzekucji administracyjnej na podstawie innych ustaw,
- 6) wpłaty na rzecz funduszy celowych utworzonych na podstawie odrębnych przepisów,
- 7) należności pieniężne z tytułu składek do Funduszu Żeglugi Śródlądowej oraz składek specjalnych do Funduszu Rezerwowego,
- 8) należności pieniężne wynikające z tytułu:
 - a) zwrotów, interwencji i innych środków będących częścią systemu całkowitego lub częściowego finansowania Europejskiego Funduszu Orientacji i Gwarancji Rolnej, łącznie z sumami, które mają być pobrane w związku z tymi działaniami,
 - b) opłat i innych należności przewidzianych w ramach wspólnej organizacji rynku Unii Europejskiej dla sektora cukru,
 - c) należności przywozowych,
 - d) należności wywozowych,
 - e) podatku od towarów i usług,
 - f) akcyzy od:
 - produktów tytoniowych,
 - alkoholi i napojów alkoholowych,
 - olejów mineralnych,
 - g) podatku od dochodu lub majątku,
 - h) podatku od składek ubezpieczeniowych,

- i) odsetek, kar i grzywien administracyjnych, kosztów i innych należności związanych z należnościami, o których mowa w pkt a-h, z wyłączeniem wszelkich sankcji o charakterze karnym określonych w prawie państwa udzielającego pomocy,
 - 9) należności pieniężne przekazane do egzekucji administracyjnej na podstawie ratyfikowanych umów międzynarodowych, których stroną jest Rzeczpospolita Polska,
 - 10) obowiązki o charakterze niepieniężnym pozostające we właściwości organów administracji rządowej i samorządu terytorialnego lub przekazane do egzekucji administracyjnej na podstawie przepisu szczególnego,
 - 11) obowiązki z zakresu bezpieczeństwa i higieny pracy oraz wypłaty należnego wynagrodzenia za pracę, a także innego świadczenia przysługującego pracownikowi, nakładane w drodze decyzji organów Państwowej Inspekcji Pracy.
- § 2. W zakresie nieuregulowanym odrębnymi przepisami, należności, o których mowa w § 1, podlegają zabezpieczeniu w trybie i na zasadach określonych w dziale IV.
- § 3. Poddanie obowiązku egzekucji administracyjnej nie przesądza o wyłączeniu sporu co do jego istnienia lub wysokości przed sądem powszechnym, jeżeli z charakteru obowiązku wynika, że do rozpoznania takiego sporu właściwy jest ten sąd.”;
- 4) w art. 3 § 1a i 2 otrzymują brzmienie:
- „§ 1a. Egzekucję administracyjną stosuje się również do należności pieniężnych, o których mowa w art. 2 § 1 pkt 5,

wynikających z tytułów wykonawczych wystawionych przez ministra właściwego do spraw finansów publicznych na podstawie art. 44 ustawy z dnia 8 maja 1997 r. o poręczeniach i gwarancjach udzielanych przez Skarb Państwa oraz niektóre osoby prawne (Dz. U. Nr 79, poz. 484, z późn. zm.³⁾), zwanej dalej „ustawą o poręczeniach i gwarancjach udzielanych przez Skarb Państwa”.

§ 2. Egzekucję administracyjną stosuje się również do należności pieniężnych, o których mowa w art. 2 § 1 pkt 8 i 9, wynikających z orzeczeń lub innych aktów prawnych wydanych przez obce państwa.”;

5) w art. 5 § 2 otrzymuje brzmienie:

„§ 2. Uprawnionym do żądania wykonania, w drodze egzekucji administracyjnej, obowiązków, o których mowa w art. 2 § 1 pkt 8 i 9, jest również obce państwo. Prawa i obowiązki takiego państwa wykonuje organ wykonujący, chyba że ratyfikowana umowa międzynarodowa, której stroną jest Rzeczpospolita Polska, lub przepisy ustawy stanowią inaczej.”;

6) w art. 19:

a) § 1 otrzymuje brzmienie:

„§ 1. Z zastrzeżeniem § 2-8, naczelnik urzędu skarbowego jest organem egzekucyjnym uprawnionym do stosowania wszystkich środków egzekucyjnych w egzekucji administracyjnej należności pieniężnych, do zabezpieczania takich należności w trybie i na zasadach określonych w dziale IV, a także do realizacji wniosków obcych państw o udzielenie pomocy w zakresie, o którym mowa w art. 66d § 1.”,

b) § 5 otrzymuje brzmienie:

„§ 5. Dyrektor izby celnej jest organem egzekucyjnym uprawnionym do stosowania egzekucji z wynagrodzenia za pracę, z rachunków bankowych oraz z zajętych, w celu zabezpieczenia pieniędzy, ruchomości i wierzytelności pieniężnych oraz innych praw majątkowych, w egzekucji administracyjnej należności pieniężnych, do których poboru są zobowiązane organy celne na podstawie odrębnych przepisów.”;

7) w art. 34:

a) po § 1 dodaje się § 1a w brzmieniu:

„§ 1a. Jeżeli zarzut zobowiązanego jest lub był przedmiotem rozpatrzenia w odrębnym postępowaniu administracyjnym, podatkowym lub sądowym albo zobowiązany kwestionuje w całości lub w części wymagalność należności pieniężnej z uwagi na jej wysokość ustaloną lub określoną w orzeczeniu, od którego przysługują środki zaskarżenia, wierzyciel wydaje postanowienie o niedopuszczalności zgłoszonego zarzutu.”,

b) § 4 otrzymuje brzmienie:

„§ 4. Organ egzekucyjny, po otrzymaniu ostatecznego postanowienia w sprawie stanowiska wierzyciela lub postanowienia o niedopuszczalności zgłoszonego zarzutu, wydaje postanowienie w sprawie zgłoszonych zarzutów, a jeżeli zarzuty są uzasadnione – o umorzeniu postępowania egzekucyjnego albo o zastosowaniu mniej uciążliwego środka egzekucyjnego.”;

8) art. 55a otrzymuje brzmienie:

„Art. 55a. Jeżeli egzekucja prowadzona wobec podmiotu wpisanego w Krajowym Rejestrze Sądowym dotyczy należności podatkowych albo należności pieniężnych, do poboru których są zobowiązane odpowiednio organy celne albo

Zakład Ubezpieczeń Społecznych, a nie zostały one uregulowane w terminie 60 dni od daty wszczęcia egzekucji, organ egzekucyjny składa wniosek o wpisanie do Krajowego Rejestru Sądowego daty wszczęcia egzekucji tych należności, wysokości pozostałych do wyegzekwowania kwot oraz daty i sposobu zakończenia egzekucji.”;

9) w art. 57 po § 1 dodaje się § 1a w brzmieniu:

„§ 1a. W przypadku zawieszenia postępowania egzekucyjnego w związku z rozłożeniem na raty spłat należności pieniężnej, organ egzekucyjny podejmuje zawieszone postępowanie w zakresie wskazanym przez wierzyciela.”;

10) w art. 59 § 4 otrzymuje brzmienie:

„§ 4. Postanowienie, o którym mowa w § 3, wydaje się na żądanie zobowiązanego lub wierzyciela albo z urzędu”;

11) w art. 64c:

a) po § 2 dodaje się § 2a w brzmieniu:

„§ 2a. Przepisu § 2 nie stosuje się do organu wykonującego.”,

b) § 3 otrzymuje brzmienie:

„§ 3. Jeżeli po pobraniu od zobowiązanego należności z tytułu kosztów egzekucyjnych okaże się, że wszczęcie i prowadzenie egzekucji było niezgodne z prawem, należności te, wraz z naliczonymi od dnia ich pobrania odsetkami ustawowymi, organ egzekucyjny zwraca zobowiązanemu, a jeżeli niezgodne z prawem wszczęcie i prowadzenie egzekucji spowodował wierzyciel, obciąża nimi wierzyciela, z zastrzeżeniem § 3a.”,

c) po § 3 dodaje się § 3a i 3b w brzmieniu:

„§ 3a. Jeżeli niezgodne z prawem wszczęcie i prowadzenie egzekucji spowodowało obce państwo, koszty i odsetki, o

których mowa w § 3, pokrywa organ wykonujący po uzyskaniu środków pieniężnych od tego państwa.

§ 3b. Środki pieniężne otrzymane od obcego państwa na pokrycie kosztów i odsetek, o których mowa w § 3, organ wykonujący przekazuje do właściwego organu egzekucyjnego lub rekwizycyjnego zgodnie z § 10-12.”,

d) § 4 otrzymuje brzmienie:

„§ 4. Wierzyciel pokrywa koszty egzekucyjne, jeżeli nie mogą być one ściągnięte od zobowiązanego, z zastrzeżeniem § 4a-4c oraz art. 64e § 4a.”,

e) po § 4 dodaje się § 4a - 4c w brzmieniu:

„§ 4a. Do nieściągniętych kosztów egzekucyjnych, powstałych w niezgodnie z prawem wszczętym i prowadzonym postępowaniu egzekucyjnym na podstawie tytułu wykonawczego wystawionego przez organ wykonujący, stosuje się odpowiednio § 3a i 3b.

§ 4b. Nieściągnięte od zobowiązanego wydatki egzekucyjne, poniesione w zgodzie z prawem wszczętym i prowadzonym postępowaniu egzekucyjnym na podstawie tytułu wykonawczego wystawionego przez organ wykonujący, organ egzekucyjny lub rekwizycyjny pokrywa bezpośrednio z budżetu państwa.

§ 4c. Jeżeli dochodzenie należności na wniosek obcego państwa stwarza szczególne problemy, powoduje powstanie znacząco wysokich kosztów egzekucyjnych lub wiąże się z walką ze zorganizowaną przestępczością, koszty te pokrywa organ wykonujący po uzyskaniu środków pieniężnych od obcego państwa. Przepis § 3b stosuje się odpowiednio.”,

f) § 9 i 10 otrzymują brzmienie:

„§ 9. Środki pieniężne pochodzące z wyegzekwowanych lub pokrytych przez wierzyciela kosztów egzekucyjnych, w tym powstałych w postępowaniu egzekucyjnym prowadzonym na podstawie tytułu wykonawczego wystawionego przez organ wykonujący, przypadają na rzecz tego organu, który je uzyskał, z zastrzeżeniem § 10 i 11.

§ 10. Jeżeli koszty egzekucyjne zostały pokryte przez wierzyciela, środki pieniężne uzyskane z tego tytułu przypadają na rzecz organu, który dokonał czynności egzekucyjnych powodujących powstanie tych kosztów, z zastrzeżeniem § 11.”,

g) po § 10 dodaje się § 11 i 12 w brzmieniu:

„§ 11. Jeżeli czynności egzekucyjne powodujące powstanie kosztów, o których mowa w art. 64 § 1 pkt 2-6 i § 6, zostały dokonane przez więcej niż jeden organ egzekucyjny lub rekwizycyjny, uzyskane z tego tytułu środki pieniężne rozdziela się między te organy w proporcji odpowiadającej stosunkowi wyegzekwowanych przez nie kwot do kwot wyegzekwowanych w całym postępowaniu egzekucyjnym. Przepis art. 64 § 3 stosuje się odpowiednio.

§ 12. Rozliczenia, o którym mowa w § 11, dokonuje organ egzekucyjny kończący postępowanie egzekucyjne, nie później niż w terminie 30 dni od dnia zakończenia postępowania egzekucyjnego. Rozliczenie może być dokonane za zgodą wierzyciela przez potrącenie wzajemnych należności. Na postanowienie w sprawie rozliczenia kosztów przysługuje zażalenie organom, których dotyczy to rozliczenie.”;

12) w art. 64d § 4 otrzymuje brzmienie:

„§ 4. Przepisy § 1-3 stosuje się również do innych należności lub wartości określonych w ustawie kwotowo, z wyjątkiem wymienionych w art. 66e i art. 66zk § 9.”;

13) w art. 64e po § 4 dodaje się § 4a w brzmieniu:

„§ 4a. Organ egzekucyjny z urzędu umarza koszty z tytułu opłat, o których mowa w art. 64 § 1 i 6, jeżeli opłaty te nie mogą być ściągnięte od zobowiązanego i powstały w zgodzie z prawem wszczętym i prowadzonym postępowaniu egzekucyjnym na podstawie tytułu wykonawczego wystawionego przez organ wykonujący.”;

14) w art. 66:

a) § 4 otrzymuje brzmienie:

„§ 4. Nie pobiera się opłaty komorniczej od:

- 1) kwot wpłaconych po wystąpieniu wierzyciela z żądaniem zawieszenia albo umorzenia postępowania egzekucyjnego,
- 2) należności ściągniętych przez organ egzekucyjny będący jednocześnie ich wierzycielem,
- 3) należności dochodzonych na podstawie tytułu wykonawczego wystawionego przez urząd skarbowy lub naczelnika urzędu skarbowego,
- 4) należności dochodzonych na podstawie tytułu wykonawczego wystawionego przez organ wykonujący, chyba że niezgodne z prawem wszczęcie i prowadzenie egzekucji spowodowało obce państwo.”,

b) § 6 otrzymuje brzmienie:

„§ 6 Do opłaty komorniczej stosuje się odpowiednio § 2 oraz art. 64c § 11 i 12, a jeżeli niezgodne z prawem wszczęcie i prowadzenie egzekucji spowodowało obce państwo – również odpowiednio art. 64c § 3a i 3b.”;

15) w dziale I rozdział 7 otrzymuje brzmienie:

„Rozdział 7

Udzielanie pomocy obcemu państwu oraz korzystanie z jego pomocy
przy dochodzeniu należności pieniężnych

Oddział 1. Zasady ogólne

Art. 66a. Przepisy niniejszego rozdziału stosuje się przy udzielaniu pomocy obcemu państwu lub korzystaniu z jego pomocy w sprawach dotyczących należności pieniężnych, o których mowa w art. 2 § 1 pkt 8 i 9, jeżeli ratyfikowana umowa międzynarodowa, której stroną jest Rzeczpospolita Polska nie stanowi inaczej.

Art. 66b. § 1. W rozumieniu przepisów niniejszego rozdziału:

- 1) za polskiego wierzyciela uważa się podmiot, o którym mowa w art. 1a pkt 13, i którego siedziba znajduje się na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej,
- 2) za przekazywanie wniosku, informacji lub dokumentów drogą elektroniczną uważa się przekaz dokonany przy pomocy sprzętu elektronicznego do przetwarzania danych, włącznie z kompresją cyfrową, za pomocą przewodów, fal radiowych bądź optycznych lub innych środków wykorzystujących energię elektromagnetyczną,

- 3) za sieć WSK/WIS uważa się wspólną platformę opartą na Wspólnej Sieci Komunikacyjnej oraz Wspólnym Interfejsie Systemowym, stworzoną w celach łączności elektronicznej między właściwymi organami państw będących członkami Unii Europejskiej w sprawach cel i podatków,
- 4) za zagraniczny tytuł wykonawczy uważa się dokument wydany przez obce państwo, stanowiący podstawę do prowadzenia egzekucji wymienionych w nim należności pieniężnych.

§ 2. Funkcje organu wnioskującego i organu wykonującego sprawuje minister właściwy do spraw finansów publicznych.

§ 3. Minister właściwy do spraw finansów publicznych przesyła Komisji Europejskiej, do dnia 15 marca każdego roku, informację dotyczącą pomocy, o której mowa w art. 66a, udzielonej obcym państwom i udzielonej przez te państwa Rzeczypospolitej Polskiej w poprzednim roku kalendarzowym.

Art. 66c. § 1. Obowiązek udzielenia pomocy obcemu państwu lub możliwość skorzystania z jego pomocy w zakresie, o którym mowa w art. 66d § 1, istnieje, jeżeli ratyfikowana umowa między-narodowa, której stroną jest Rzeczpospolita Polska, lub prawo obcego państwa zobowiązuje do udzielenia podobnej pomocy Rzeczypospolitej Polskiej.

§ 2. Organ wykonujący nie ma obowiązku udzielenia pomocy obcemu państwu, które odmawia mu udzielenia podobnej pomocy, jeżeli sprawa tej odmowy nie podlega badaniu przez Komitet do Spraw Dochodzenia Należności Unii Europejskiej.

- § 3. Obowiązek udzielenia pomocy obcemu państwu nie istnieje, jeżeli w dniu sporządzenia pierwszego wniosku w danej sprawie, zwanego dalej „pierwotnym wnioskiem”, upłynęło 5 lat, licząc od dnia wystawienia, zgodnie z prawem obcego państwa, zagranicznego tytułu wykonawczego na należności objęte wnioskiem, z zastrzeżeniem § 4.
- § 4. Jeżeli należności pieniężne objęte wnioskiem obcego państwa o udzielenie pomocy lub wystawiony na nie zagraniczny tytuł wykonawczy są kwestionowane, okres, o którym mowa w § 3, liczy się od dnia, w którym, zgodnie z prawem obcego państwa, należności pieniężne lub zagraniczny tytuł wykonawczy nie mogą być nadal kwestionowane.
- § 5. W przypadku, o którym mowa w § 3, organ wykonujący informuje obce państwo o powodach odmowy udzielenia pomocy, a jeżeli państwo to jest członkiem Unii Europejskiej – również Komisję Europejską.
- § 6. Przepisy § 3 i 4 stosuje się odpowiednio do pomocy, o udzielenie której może wystąpić organ wnioskujący do obcego państwa.

Art. 66d. § 1. Pomoc, o której mowa w art. 66a, może polegać na:

- 1) udzieleniu informacji,
 - 2) powiadomieniu zainteresowanego podmiotu o piśmie, orzeczeniu lub innym dokumencie jego dotyczącym,
 - 3) prowadzeniu egzekucji lub dokonaniu zabezpieczenia należności pieniężnych.
- § 2. Wystąpienie do obcego państwa z wnioskiem o udzielenie pomocy lub jego wycofanie następuje

na wniosek polskiego wierzyciela, a w przypadku, o którym mowa w § 1 pkt 1 i 2, również na wniosek organu egzekucyjnego.

§ 3. Wierzyciel i organ egzekucyjny może korzystać z pomocy obcego państwa w zakresie określonym dla organu wnioskującego.

§ 4. Wierzyciel i organ egzekucyjny dostarcza organowi wnioskującemu lub organowi wykonującemu wszystkie dokumenty lub informacje potrzebne do udzielenia pomocy obcemu państwu lub skorzystania z jego pomocy.

Art. 66e. § 1. Wniosek o udzielenie pomocy może dotyczyć więcej niż jednej należności pieniężnej, jeżeli są one należne od tego samego zobowiązanego.

§ 2. Nie podlega wykonaniu wniosek o udzielenie pomocy, jeżeli kwota należności pieniężnej lub łączna kwota kilku takich należności jest mniejsza od 1 500 EUR.

§ 3. W celu ustalenia, czy należności pieniężne polskich wierzycieli spełniają warunek, o którym mowa w § 2, należności te przelicza się na EUR według średniego kursu złotego w stosunku do EUR, ogłoszonego przez Prezesa Narodowego Banku Polskiego w dniu podpisania wniosku o udzielenie pomocy.

Art. 66f. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określa, w drodze rozporządzenia, tryb postępowania wierzycieli i organów egzekucyjnych przy korzystaniu z pomocy obcego państwa, a także wzory wniosków o udzielenie informacji, o powiadomienie oraz o dochodzenie lub zabezpieczenie należności pieniężnych, kierowanych przez te podmioty do organu wnioskującego oraz przez organ wnioskujący do obcych państw. Określając sposób postępowania

wierzycieli i organów egzekucyjnych oraz wzory wniosków minister uwzględnia w szczególności rodzaj i ilość załączanych do wniosków dokumentów niezbędnych do skorzystania z pomocy obcego państwa oraz zakres koniecznych informacji, jakie mają być zawarte we wnioskach przy korzystaniu z pomocy obcego państwa.

Art. 66g. Przekazane organowi wykonującemu przez obce państwo dokumenty i informacje związane z wnioskowaną pomocą mogą być udostępnione do wiadomości wyłącznie:

- 1) podmiotom, których dotyczy wnioski o udzielenie pomocy,
- 2) organom egzekucyjnym lub rekwizycyjnym, w celu realizacji wniosku organu wnioskującego o udzielenie pomocy, oraz polskim wierzycielom,
- 3) sądom rozpatrującym sprawy związane z dochodzeniem należności pieniężnych.

Art. 66h. § 1. Do wniosku o udzielenie pomocy oraz dołączonych do niego dokumentów i pism organ wnioskujący dołącza ich tłumaczenia na jeden z urzędowych języków państwa, które ma udzielić pomocy.

§ 2. Organ wnioskujący, w uzgodnieniu z obcym państwem, może przekazywać temu państwu tłumaczenia na inny język niż określony w § 1.

§ 3. Organ wykonujący może nie przyjąć tłumaczenia przedstawionego mu przez obce państwo.

§ 4. Przepis § 2 stosuje się odpowiednio do organu wykonującego.

Art. 66i. § 1. Organ wykonujący potwierdza pisemnie obcemu państwu przyjęcie wniosku o udzielenie pomocy, niezwłocznie, nie później jednak niż w terminie 7 dni od dnia otrzymania wniosku.

- § 2. Przyjęty wniosek o udzielenie pomocy organ wykonujący niezwłocznie przesyła właściwemu organowi egzekucyjnemu do realizacji, z zastrzeżeniem art. 66za § 4. Przepis art. 66h § 1 stosuje się odpowiednio.
- § 3. Organ wykonujący, organ egzekucyjny lub organ rekwizycyjny pokrywają swoje wydatki związane z udzielaniem pomocy, o której mowa w art. 66d § 1 pkt 1 i 2, bezpośrednio z budżetu państwa.

Art. 66j. § 1. Wszystkie informacje lub dokumenty związane z udzielaniem pomocy na rzecz obcego państwa lub korzystaniem z jego pomocy przekazuje się, o ile to możliwe, wyłącznie drogą elektroniczną, z zastrzeżeniem § 2.

- § 2. O ile organ wnioskujący nie uzgodni z obcym państwem inaczej, przepisu § 1 nie stosuje się do:
- 1) wniosku o powiadomienie oraz pism, orzeczeń lub innych dokumentów będących przedmiotem powiadomienia,
 - 2) wniosku o dochodzenie lub zabezpieczenie należności pieniężnych oraz tytułu wykonawczego lub zarządzenia zabezpieczenia.
- § 3. Organ wykonujący przekazuje informacje lub dokumenty drogą elektroniczną lub przechowuje je w formie elektronicznej z zachowaniem tajemnicy obowiązującej w odniesieniu do analogicznych należności pieniężnych polskich wierzycieli.
- § 4. Informacje i dokumenty w formie elektronicznej mogą być udostępnione wyłącznie stronom postępowania administracyjnego lub sądowego, wszczętego w związku z dochodzeniem należności pieniężnych, a

także podmiotom, organom i sądom, o których mowa w art. 66g.

§ 5. W przypadku korzystania przez organ wnioskujący lub organ wykonujący z sieci WSK/WIS, dostęp do informacji niejawnych przekazywanych za pośrednictwem tej sieci mogą uzyskać osoby upoważnione przez właściwy organ do spraw ochrony informacji niejawnych przy Komisji Europejskiej w takim zakresie, jaki jest niezbędny do nadzoru, obsługi i rozbudowy tej sieci.

§ 6. Jeżeli adresatem przekazywanych drogą elektroniczną informacji lub dokumentów jest państwo – członek Unii Europejskiej, korespondencję zawierającą informacje lub dokumenty należy autoryzować w sposób uzgodniony z tym państwem.

Art. 66k. Organ wykonujący informuje zainteresowane obce państwo, że jest:

- 1) organem właściwym do przyjmowania od tego państwa wniosków o pomoc i do występowania do niego z takimi wnioskami,
- 2) organem właściwym do uzgodnienia z nim sposobu pokrywania kosztów, o którym mowa w art. 64c § 4c,
- 3) organem odpowiedzialnym za korespondencję drogą elektroniczną.

Oddział 2. Udzielanie informacji

Art. 66l. § 1. Organ wykonujący dostarcza, na wniosek obcego państwa, wszystkie informacje, które mogą być użyteczne lub potrzebne temu państwu w dochodzeniu jego należności pieniężnych, z zastrzeżeniem § 2.

§ 2. Organ wykonujący nie jest obowiązany udzielić obcemu państwu informacji:

- 1) których nie mógłby uzyskać do celów egzekucji analogicznych należności pieniężnych powstałych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej,
- 2) które są objęte tajemnicą zawodową, handlową lub przemysłową,
- 3) których ujawnienie prowadziłyby lub mogłyby prowadzić do zagrożenia bezpieczeństwa Rzeczypospolitej Polskiej lub jej porządku publicznego.

§ 3. Przepisy § 1 i 2 stosuje się odpowiednio do pomocy, o którą może się ubiegać organ wnioskujący od obcego państwa.

§ 4. Organ wykonujący powiadamia pisemnie obce państwo o przyczynach odmowy udzielenia informacji, wskazując właściwy przepis stanowiący podstawę tej odmowy.

§ 5. Powiadomienia, o którym mowa w § 4, dokonuje się niezwłocznie po stwierdzeniu przesłanek, o których mowa w § 2, nie później jednak niż w terminie 3 miesięcy od dnia potwierdzenia otrzymania wniosku o udzielenie informacji.

Art. 66m. § 1. Wniosek o udzielenie informacji kierowany przez organ wnioskujący do obcego państwa może dotyczyć:

- 1) zobowiązanego,
- 2) podmiotu zobowiązanego do uregulowania należności pieniężnych, jeżeli prawo Rzeczypospolitej Polskiej przewiduje

odpowiedzialność innych osób za obowiązki zobowiązanego.

§ 2. Wniosek o udzielenie informacji kierowany przez organ wnioskujący do obcego państwa może dotyczyć również podmiotów, w których posiadaniu znajduje się mienie należące do podmiotów wymienionych w § 1.

§ 3. Przepisy § 1 i 2 stosuje się odpowiednio do pomocy świadczonej na rzecz obcego państwa.

Art. 66n. § 1. We wniosku o udzielenie informacji podaje się nazwisko lub nazwę, adres i inne posiadane dane niezbędne do identyfikacji podmiotów, których wniosek dotyczy, oraz rodzaj i kwoty należności pieniężnych, w związku z docho-dzeniem których sporządza się wniosek.

§ 2. Organ wnioskujący sporządza wniosek o udzielenie informacji w formie pisemnej według ustalonego wzoru. Jeżeli organ wnioskujący nie może przekazać wniosku drogą elektroniczną, podpisuje wniosek i opatruje go swoją pieczęcią urzędową.

§ 3. Jeżeli podobny wniosek o udzielenie informacji przesyła się do innego organu, organ wnioskujący umieszcza o tym informację w swoim wniosku.

Art. 66o. § 1. Jeżeli informacje zawarte we wniosku obcego państwa nie są w ocenie organu wykonującego wystarczające do wykonania wniosku, zwraca się on niezwłocznie do tego państwa z wnioskiem o nadesłanie informacji uzupełniających.

§ 2. Jeżeli z wnioskiem, o którym mowa w § 1, zwraca się obce państwo, organ wnioskujący dostarcza wszystkich niezbędnych i dostępnych mu danych.

Art. 66p. § 1. Organ wykonujący natychmiast przekazuje każdą posiadaną lub uzyskaną informację w takiej formie, w jakiej została ona uzyskana.

§ 2. Jeżeli część lub całość informacji nie może być uzyskana we właściwym terminie, organ wykonujący informuje pisemnie obce państwo o przyczynach niemożności przekazania informacji w tym terminie.

§ 3. Organ wykonujący, po upływie 6 miesięcy od dnia potwierdzenia otrzymania wniosku o udzielenie informacji, informuje obce państwo o wynikach postępowania prowadzonego w celu uzyskania wnioskowanych informacji, jeżeli wcześniej nie przekazał wszystkich wnioskowanych informacji.

§ 4. Jeżeli informacje otrzymane od obcego państwa nie są w ocenie organu wnioskującego wystarczające, może on zwrócić się do tego państwa z wnioskiem o nadesłanie informacji uzupełniających.

§ 5. Wniosek, o którym mowa w § 4, sporządza się na piśmie i przesyła obcemu państwu w terminie 2 miesięcy od dnia otrzymania informacji o wynikach postępowania przeprowadzonego przez obce państwo w celu uzyskania wnioskowanych informacji.

§ 6. Jeżeli z wnioskiem analogicznym do wniosku, o którym mowa w § 4, zwraca się obce państwo, organ wykonujący dostarcza wszystkich niezbędnych i dostępnych mu danych.

§ 7. Do wniosku, o którym mowa w § 4, stosuje się przepisy dotyczące wniosku o udzielenie informacji.

Art. 66r. Wniosek o udzielenie informacji może być w każdym czasie wycofany przez organ wnioskujący. Informację o wycofaniu wniosku przekazuje się obcemu państwu w formie pisemnej.

Oddział 3. Powiadamianie

Art. 66s. § 1. Wniosek o powiadomienie, kierowany przez organ wnioskujący do obcego państwa, może dotyczyć podmiotu, który zgodnie z prawem Rzeczypospolitej Polskiej powinien być powiadomiony o czynnościach i orzeczeniach administracyjnych i sądowych, które zostały podjęte w Rzeczypospolitej Polskiej i które odnoszą się do należności pieniężnych przysługujących od tego podmiotu lub do dochodzenia takiej należności.

§ 2. Przepis § 1 stosuje się odpowiednio do pomocy świadczonej na rzecz obcego państwa, z tym że powiadomienia dokonuje się w trybie przepisów o doręczeniach w postępowaniu administracyjnym.

Art. 66t. § 1. Wniosek o powiadomienie zawiera wszystkie potrzebne informacje, w tym w szczególności nazwisko lub nazwę, adres oraz inne posiadane dane niezbędne do identyfikacji podmiotu, którego wniosek dotyczy, a także rodzaj i przedmiot czynności lub orzeczeń, o których należy powiadomić, a jeżeli jest niezbędne – również nazwisko lub nazwę oraz adres zobowiązanego, a także należności pieniężnych, których dotyczy tytuł wykonawczy, orzeczenie lub inny dokument.

§ 2. Jeżeli w orzeczeniu lub innym dokumencie będącym przedmiotem wniosku o powiadomienie kierowanego do obcego państwa brak jest pouczenia o przysługujących środkach zaskarżenia, we wniosku o powiadomienie wskazuje się przepisy prawa Rzeczypospolitej Polskiej regulujące sposób kwestionowania należności pieniężnej lub jej dochodzenia.

- § 3. Wniosek o powiadomienie sporządza się pisemnie w dwóch egzemplarzach według ustalonego wzoru.
- § 4. Wniosek, o którym mowa w § 1, podpisuje organ wnioskujący i opatruje go swoją pieczęcią urzędową.
- § 5. Do wniosku, o którym mowa w § 1, dołącza się dwa egzemplarze pism, orzeczeń lub innych dokumentów, o których należy powiadomić. Przepis art. 66y § 3 stosuje się odpowiednio.
- § 6. Organ wykonujący niezwłocznie informuje obce państwo o działaniach podjętych na jego wniosek, a w szczególności o dacie dokonanego powiadomienia.

Art. 66u. § 1. Jeżeli w ocenie organu wykonującego, informacje zawarte we wniosku o powiadomienie są niewystarczające, może on wystąpić do obcego państwa o przekazanie uzupełniających informacji, o ile nie spowoduje to niedotrzymania terminu powiadomienia wskazanego we wniosku.

- § 2. Jeżeli z wnioskiem o przekazanie uzupełniających informacji występuje państwo obce, organ wykonujący przekazuje dostępne mu informacje.
- § 3. Organ wykonujący niezwłocznie informuje obce państwo o dacie dokonanego powiadomienia przez zwrot jednego egzemplarza wniosku poświadczonego na odwrocie.

Oddział 4. Dochodzenie lub zabezpieczanie należności pieniężnych

Art. 66w. § 1. Organ wnioskujący, z zastrzeżeniem § 2, może wystąpić do obcego państwa z wnioskiem o dochodzenie należności pieniężnych, jeżeli:

- 1) należności pieniężne lub postępowanie egzekucyjne wszczęte na terytorium

Rzeczypospolitej Polskiej nie są kwestionowane przez zobowiązanego albo są kwestionowane, ale prawo Rzeczypospolitej Polskiej dopuszcza kontynuowanie postępowania w takim przypadku,

2) postępowanie, o którym mowa w pkt 1, nie doprowadziło do całkowitego zaspokojenia wierzyciela.

§ 2. Organ wnioskujący nie może domagać się od obcego państwa udzielenia pomocy, o której mowa w § 1, jeżeli egzekucja należności pieniężnych, z powodu sytuacji zobowiązanego, stworzyłaby poważne trudności ekonomiczne lub społeczne w tym państwie, a prawo tego państwa pozwala na nieprowadzenie egzekucji w takim przypadku.

§ 3. Przepisy § 1 i 2 stosuje się odpowiednio do pomocy świadczonej na rzecz obcego państwa.

§ 4. Jeżeli okoliczności, o których mowa w § 2, wystąpią na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, organ wykonujący powiadamia pisemnie obce państwo o odmowie udzielenia mu pomocy, niezwłocznie po podjęciu decyzji w tej sprawie, nie później niż w terminie 3 miesięcy od dnia otrzymania wniosku od tego państwa. Przepis art. 66c § 5 stosuje się odpowiednio.

§ 5. Do wniosku o dochodzenie należności pieniężnych stosuje się odpowiednio art. 66m § 1 i 2.

Art. 66x. § 1. Wniosek o dochodzenie należności pieniężnych zawiera:

1) nazwę, adres i inne informacje identyfikujące organ wnioskujący,

- 2) nazwisko lub nazwę oraz adres zobowiązanego lub osoby trzeciej będącej w posiadaniu majątku zobowiązanego, a także inne informacje identyfikujące te podmioty,
- 3) wskazanie tytułu wykonawczego,
- 4) rodzaje i kwoty należności pieniężnych, w tym kwotę należności głównej, odsetek i wszystkich innych kar, grzywien i należnych kosztów, wyrażone w złotych polskich i w walucie państwa, do którego wniosek jest kierowany,
- 5) datę doręczenia tytułu wykonawczego,
- 6) datę, od której jest możliwe wszczęcie egzekucji należności pieniężnej i okres, w którym egzekucja ta może być prowadzona zgodnie z prawem Rzeczypospolitej Polskiej,
- 7) inne informacje istotne dla dochodzenia należności pieniężnych.

§ 2. Wniosek o dochodzenie należności pieniężnych zawiera oświadczenie organu wnioskującego, że zostały spełnione warunki, o których mowa w art. 66w § 1.

§ 3. Wysokość dochodzonych należności pieniężnych przelicza się na walutę obcego państwa według średniego kursu złotego, w stosunku do waluty tego państwa, ogłoszonego przez Prezesa Narodowego Banku Polskiego w dniu podpisania wniosku o dochodzenie należności pieniężnych.

Art. 66y. § 1. Wniosek o dochodzenie należności pieniężnych lub ich zabezpieczenie sporządza się pisemnie według ustalonego wzoru.

- § 2. Wniosek, o którym mowa w § 1, oraz oświadczenie, o którym mowa w art. 66x § 2, podpisuje organ wnioskujący i opatruje go swoją pieczęcią urzędową.
- § 3. Do wniosku o dochodzenie należności pieniężnych dołącza się urzędowy odpis lub urzędowo albo notarialnie poświadczoną kopię tytułu wykonawczego, oraz, jeżeli to potrzebne, oryginały lub poświadczone w powyższy sposób kopie innych dokumentów niezbędnych do dochodzenia należności pieniężnych.
- § 4. Dołączany do wniosku, o którym mowa w § 1, tytuł wykonawczy może obejmować kilka należności pieniężnych przysługujących od tego samego zobowiązanego.
- § 5. W przypadku uzyskania przez organ wnioskujący informacji istotnych dla dochodzenia należności pieniężnych będących przedmiotem wniosku o ich dochodzenie, organ ten przekazuje je niezwłocznie obcemu państwu.
- Art. 66z. § 1. Należności pieniężne obcego państwa, na które został wystawiony zagraniczny tytuł wykonawczy, traktuje się jak należności powstałe na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, z zastrzeżeniem § 2.
- § 2. O ile odrębne przepisy nie stanowią inaczej, do należności pieniężnych dochodzonych na wniosek obcego państwa można nie stosować uprzywilejowanej kolejności zaspokojenia, z której korzystają analogiczne należności pieniężne polskich wierzycieli.
- Art. 66za. § 1. W przypadku otrzymania przez organ wykonujący od obcego państwa wniosku o dochodzenie należności pieniężnych objętych zagranicznym tytułem wykonawczym, organ ten wystawia na jego podstawie tytuł wykonawczy zgodnie z wzorem, o

którym mowa w art. 26 § 1, chyba że zagraniczny tytuł wykonawczy został sporządzony nieprawidłowo.

- § 2. Tytuł wykonawczy wystawiony przez organ wykonujący może nie zawierać treści określonych w art. 27 § 1 w zakresie, w jakim tych treści nie zawiera zagraniczny tytuł wykonawczy.
- § 3. W tytule wykonawczym wystawionym przez organ wykonujący wskazuje się ten organ jako wierzyciela wnioskującego o wszczęcie egzekucji.
- § 4. Organ wykonujący, w terminie 3 miesięcy od dnia otrzymania wniosku o dochodzenie należności pieniężnych, kieruje wystawiony przez siebie tytuł wykonawczy do właściwego organu egzekucyjnego w celu wykonania. Jednocześnie organ wykonujący przesyła do właściwego organu egzekucyjnego kopię zagranicznego tytułu wykonawczego celem doręczenia jej zobowiązanemu, chyba że tytuł ten został wcześniej doręczony. Przepisów art. 15 nie stosuje się.
- § 5. Organ wykonujący niezwłocznie informuje obce państwo o skierowaniu wystawionego przez siebie tytułu wykonawczego do organu egzekucyjnego.
- § 6. W przypadku niedotrzymania przez organ wykonujący terminu, o którym mowa w § 4, organ ten informuje obce państwo o przyczynie jego niedotrzymania.
- § 7. Jeżeli wskutek podjęcia czynności, o których mowa w § 4, zostaną zakwestionowane dochodzone należności pieniężne lub zagraniczny tytuł wykonawczy je obejmujący, stosuje się odpowiednio przepisy art. 66zf, 66zg i 66zi.

Art. 66zb. § 1. W przypadku otrzymania od obcego państwa wniosku o dochodzenie należności pieniężnych, organ wykonujący niezwłocznie, nie później niż w terminie 7 dni od otrzymania wniosku, występuje pisemnie do obcego państwa o uzupełnienie wniosku, jeżeli nie zawiera on informacji określonych w art. 66x § 1 i 2.

§ 2. Jeżeli z wnioskiem, o którym mowa w § 1, zwraca się obce państwo, organ wnioskujący przekazuje dostępne informacje.

§ 3. Jeżeli organ wykonujący nie podejmie czynności, o których mowa w art. 66za § 1 i 4, w terminie 3 miesięcy od dnia otrzymania wniosku o dochodzenie należności pieniężnych, informuje pisemnie obce państwo o powodach niepodjęcia tych czynności, niezwłocznie, nie później niż w terminie 7 dni licząc od dnia, w którym upłynął trzymiesięczny okres.

Art. 66zc. § 1. Jeżeli we właściwym terminie dla danej sprawy cała lub część dochodzonych należności pieniężnych nie może być wyegzekwowana, organ wykonujący informuje o tym obce państwo wskazując tego przyczyny.

§ 2. Organ wykonujący informuje obce państwo o podjętych działaniach oraz wynikach prowadzonego postępowania egzekucyjnego nie później niż w dniu kończącym sześćmiesięczny okres lub każdą jego wielokrotność, licząc od dnia potwierdzenia przyjęcia wniosku.

§ 3. Jeżeli informacje, o których mowa w § 2, otrzymał od obcego państwa organ wnioskujący i z tych informacji wynika możliwość dochodzenia

należności pieniężnych, organ ten może wystąpić do obcego państwa o ponowne wszczęcie postępowania egzekucyjnego.

§ 4. Przepis § 3 stosuje się odpowiednio do pomocy świadczonej na rzecz obcego państwa.

§ 5. Wniosek o ponowne wszczęcie postępowania egzekucyjnego sporządza się pisemnie w terminie 2 miesięcy od dnia otrzymania informacji, o których mowa w § 3.

§ 6. Do wniosku o ponowne wszczęcie postępowania egzekucyjnego stosuje się przepisy dotyczące wniosku o dochodzenie należności pieniężnych.

Art. 66zd. § 1. Organ egzekucyjny realizujący wniosek organu wykonującego o udzielenie pomocy obcemu państwu, za zgodą organu wykonującego wyrażoną w uzgodnieniu z obcym państwem, może odroczyć termin płatności należności pieniężnych lub rozłożyć na raty spłatę takich należności, o ile prawo Rzeczypospolitej Polskiej dopuszcza stosowanie takich ulg w spłacie w odniesieniu do analogicznych należności pieniężnych polskich wierzycieli.

§ 2. W sprawach, o których mowa w § 1, stosuje się odpowiednio przepisy prawa Rzeczypospolitej Polskiej regulujące udzielanie ulg w spłacie analogicznych należności pieniężnych polskich wierzycieli.

Art. 66ze. § 1. Od należności pieniężnych obcych państw objętych tytułem wykonawczym wystawionym przez organ wykonujący nalicza się odsetki z tytułu nieterminowego regulowania należności pieniężnych w wysokości i na zasadach określonych w przepisach Rzeczypospolitej Polskiej regulujących naliczanie

takich odsetek od analogicznych należności pieniężnych polskich wierzycieli, z zastrzeżeniem § 2.

§ 2. Odsetki, o których mowa w § 1, nalicza się od dnia wystawienia tytułu wykonawczego.

Art. 66zf. § 1. W trakcie postępowania egzekucyjnego wszczętego na wniosek obcego państwa, zobowiązany zgłasza zastrzeżenia dotyczące zagranicznego tytułu wykonawczego lub należności pieniężnych objętych tym tytułem, zwane dalej „zarzutami”, wyłącznie do właściwych władz tego państwa, zgodnie z prawem tego państwa. O wniesionych zarzutach zobowiązany może powiadomić organ wykonujący lub organ egzekucyjny.

§ 2. Organ wykonujący, który otrzymał powiadomienie o wniesionych przez zobowiązanego zarzutach, powiadamia o tym właściwy organ egzekucyjny.

§ 3. Organ wykonujący informuje organ egzekucyjny o podjętym przez obce państwo rozstrzygnięciu w sprawie wniesionych zarzutów.

§ 4. Organ egzekucyjny wstrzymuje postępowanie egzekucyjne z dniem powiadomienia go o wniesionych zarzutach, o których mowa w § 1, do dnia powiadomienia go o rozstrzygnięciu obcego państwa w sprawie wniesionych zarzutów, z zastrzeżeniem § 5.

§ 5. Jeżeli w przypadku, o którym mowa w § 1, obce państwo zwróci się do organu wykonującego o kontynuowanie egzekucji, organ ten kieruje wniosek w tej sprawie do organu egzekucyjnego, chyba że prawo Rzeczypospolitej Polskiej nie zezwala na podjęcie takich działań w odniesieniu do

analogicznych należności pieniężnych polskiego wierzyciela. Przepis art. 57 § 1 stosuje się odpowiednio.

§ 6. W przypadku, o którym mowa w § 1, organ wykonujący może wystąpić do organu egzekucyjnego o zabezpieczenie dochodzonych należności pieniężnych, jeżeli przepisy zawarte w dziale IV pozwalają na zabezpieczenie analogicznej należności pieniężnej polskiego wierzyciela.

§ 7. Organ wykonujący, powiadamia obce państwo o podjętych działaniach, o których mowa w § 5 i 6.

§ 8. Z wnioskiem, o którym mowa w § 5 i 6, może wystąpić do obcego państwa organ wnioskujący, z tym że nie może domagać się od tego państwa udzielenia wnioskowanej pomocy, jeżeli prawo obcego państwa na to nie zezwala.

Art. 66zg. § 1. Jeżeli w wyniku postępowania prowadzonego przez obce państwo w sprawie wniesionych zarzutów uznano je za zasadne, organ egzekucyjny jest zobowiązany do wypłaty zobowiązanemu roszczeń z tytułu nienależnie wyegzekwowanych kwot oraz przyznanego odszkodowania. Przepis art. 64c § 3b stosuje się odpowiednio.

§ 2. Organ egzekucyjny niezwłocznie powiadamia organ wykonujący o wysokości należnych kwot z tytułów, o których mowa w § 1, zwanych dalej „kwotami zwracanymi zobowiązanemu”.

§ 3. Organ wykonujący po otrzymaniu powiadomienia, o którym mowa w § 2, występuje do obcego państwa o pokrycie kwot zwracanych zobowiązanemu.

Art. 66zh. § 1. Jeżeli z wnioskiem analogicznym do wniosku, o którym mowa w art. 66zf § 5, zwrócił się do

obcego państwa organ wnioskujący, a w wyniku postępowania prowadzonego na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej uznano, że zachodzą przesłanki, o których mowa w art. 33 pkt 1-4, 6, 7 lub 10, organ wnioskujący jest zobowiązany do przekazania obcemu państwu środków na pokrycie kwot zwracanych zobowiązanemu przez obce państwo zgodnie z prawem tego państwa. Organ wnioskujący może dokonać rozliczenia kwot zwracanych zobowiązanemu z udziałem obcego państwa.

§ 2. Przekazania, o którym mowa w § 1, dokonuje się w terminie 2 miesięcy od dnia otrzymania od obcego państwa wniosku w takiej sprawie.

§ 3. Polski wierzyciel, który doprowadził do powstania kwot zwracanych zobowiązanemu, jest zobowiązany do przekazania organowi wnioskującemu środków na pokrycie tych kwot, w terminie 14 dni od dnia otrzymania wezwania organu wnioskującego do pokrycia tych kwot. W przypadku niewykonania wezwania w tym terminie, organ wnioskujący stosuje odpowiednio art. 64c § 5 i 7.

Art. 66zi. § 1. Jeżeli sprawa zarzutów była przedmiotem postępowania przed właściwym sądem obcego państwa i z orzeczenia sądu wynika możliwość kontynuowania postępowania egzekucyjnego, orzeczenie sądu stanowi zagraniczny tytuł wykonawczy.

§ 2. Jeżeli z orzeczenia, o którym mowa w § 1, wynika inna wysokość dochodzonej należności, organ wykonujący aktualizuje tytuł wykonawczy. Przepisy

wydane na podstawie art. 6 § 2 stosuje się odpowiednio.

Art. 66zj. § 1. Polski wierzyciel niezwłocznie informuje organ wnioskujący o podjętych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej działaniach polegających na zakwestionowaniu dochodzonych należności pieniężnych lub wystawionego na nie tytułu wykonawczego.

§ 2. Informację, o której mowa w § 1, organ wnioskujący przekazuje niezwłocznie obcemu państwu.

§ 3. Jeżeli informację o działaniach analogicznych do działań, o których mowa w § 1, otrzymał od obcego państwa organ wykonujący, a prawo Rzeczypospolitej Polskiej mające zastosowanie do analogicznej należności pieniężnej polskiego wierzyciela nie pozwala na podjęcie działań, o których mowa w art. 66zf § 5 i 6, organ ten powiadamia o tym obce państwo.

§ 4. Powiadomienia, o którym mowa w § 3, dokonuje się niezwłocznie po otrzymaniu informacji od obcego państwa o zakwestionowaniu dochodzonych należności pieniężnych lub wystawionego na nie tytułu wykonawczego, nie później jednak niż w terminie miesiąca od otrzymania takiej informacji.

Art. 66zk. § 1. Jeżeli wniosek o dochodzenie należności pieniężnych stanie się bezprzedmiotowy ze względu na ich zapłatę, umorzenie lub z innego powodu, organ wnioskujący informuje o tym niezwłocznie obce państwo.

§ 2. Informacja, o której mowa w § 1, otrzymana od obcego państwa stanowi podstawę do zaprzestania

działań prowadzonych przez właściwy organ egzekucyjny lub rekwizycyjny.

- § 3. Jeżeli wysokość należności pieniężnych objętych wnioskiem, o którym mowa w § 1, ulegnie zmianie, organ wnioskujący niezwłocznie informuje o tym pisemnie obce państwo.
- § 4. Polski wierzyciel, informując organ wnioskujący o zmianie wysokości należności pieniężnych objętych wnioskiem o ich dochodzenie, dołącza zaktualizowany tytuł wykonawczy, jeżeli przepisy wydane na podstawie art. 6 § 2 nakładają na niego obowiązek takiej aktualizacji.
- § 5. Jeżeli zmiana, o której mowa w § 3, polega na zmniejszeniu należności pieniężnych, organ wykonujący powiadamia o tym właściwy organ egzekucyjny, który ogranicza egzekucję do kwoty wskazanej w tym powiadomieniu.
- § 6. Jeżeli przed terminem przekazania informacji, o której mowa w § 5, należności pieniężne zostały wyegzekwowane w kwocie wyższej niż wynika to z tej informacji, a wyegzekwowane należności pieniężne nie zostały przekazane obcemu państwu, nienależnie wyegzekwowane kwoty podlegają zwrotowi zobowiązanemu.
- § 7. Jeżeli zmiana, o której mowa w § 3, polega na zwiększeniu należności pieniężnych, organ wnioskujący występuje do obcego państwa z dodatkowym wnioskiem o dochodzenie należności pieniężnych.
- § 8. W przypadku otrzymania przez organ wykonujący od obcego państwa dodatkowego wniosku o dochodzenie należności pieniężnych, stosuje się

odpowiednio przepisy dotyczące wniosku o dochodzenie należności pieniężnych.

§ 9. Dodatkowy wniosek o dochodzenie należności pieniężnych, zgłoszony po zakończeniu postępowania egzekucyjnego wszczętego na podstawie pierwotnego wniosku, podlega wykonaniu, jeżeli dotyczy należności pieniężnych nie mniejszych niż 1 500 EUR.

§ 10. Do należności pieniężnych polskich wierzycieli będących przedmiotem dodatkowego wniosku o dochodzenie należności pieniężnych stosuje się kursy wymiany, o których mowa w art. 66e § 3 i art. 66x § 3, mające zastosowanie przy sporządzaniu pierwotnego wniosku.

Art. 66zl. Należności pieniężne mogą być zabezpieczone na uzasadniony wniosek obcego państwa lub organu wnioskującego. Przepisy niniejszego oddziału dotyczące dochodzenia należności pieniężnych stosuje się odpowiednio.

Art. 66zm. § 1. Okresy ograniczeń w dochodzeniu należności pieniężnych na wniosek obcego państwa regulują przepisy tego państwa.

§ 2. Zastosowane przez obce państwo środki egzekucyjne lub ulgi w spłacie, o których mowa w art. 66zd § 1, wywołują taki sam skutek, jak podjęte na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

Art. 66zn. § 1. Organ egzekucyjny egzekwuje należności pieniężne w złotych i wyegzekwowane należności pieniężne przekazuje organowi wykonującemu. Organ wykonujący całą wyegzekwowaną kwotę należności pieniężnych przekazuje obcemu państwu w terminie miesiąca od dnia ich wyegzekwowania.

- § 2. Przepis § 1 stosuje się również do odsetek, o których mowa w art. 66ze § 1, oraz odsetek naliczonych w związku z zastosowaniem ulg w spłacie, o których mowa w art. 66zd § 1.
- § 3. Organ wykonujący może dokonać podziału kwoty uzyskanej z egzekucji na dochodzone należności pieniężne i koszty egzekucyjne z udziałem zainteresowanego obcego państwa.
- § 4. Organ wykonujący może przyjąć w uzgodnieniu z obcym państwem inny termin przekazywania wyegzekwowanych kwot, jeżeli przekazywana kwota jest mniejsza niż 1 500 EUR.

Art. 66zo § 1. Obowiązek uznaje się za wykonany, niezależnie od odsetek pobieranych w okolicznościach, o których mowa w art. 66zd § 1, i odsetek określonych w art. 66ze § 1, jeżeli został on wyegzekwowany w złotych w kwocie, która, po przeliczeniu według zasady określonej w art. 66x § 3, jest równa kwocie określonej w walucie obcego państwa w zagranicznym tytule wykonawczym, na podstawie którego obce państwo wystąpiło z wnioskiem o dochodzenie należności pieniężnych.

- § 2. Przepis § 1 stosuje się odpowiednio do obowiązku egzekwowanego przez obce państwo na wniosek organu wnioskującego.
- § 3. Jeżeli wyegzekwowana przez obce państwo kwota należności pieniężnych po przeliczeniu na złote według średniego kursu waluty obcego państwa w stosunku do złotego, ogłoszonego przez Prezesa Narodowego Banku Polskiego w dniu otrzymania kwoty, jest wyższa lub niższa od kwoty wykazanej w

tytule wykonawczym, różnica stanowi odpowiednio dochód lub stratę polskiego wierzyciela.

Art. 66zp § 1. Jeżeli w przypadkach, o których mowa w art. 64c § 4c, organ wykonujący podejmuje decyzję o ubieganiu się od obcego państwa zwrotu kosztów, powiadamia o tym pisemnie obce państwo.

§ 2. Do powiadomienia, o którym mowa w § 1, dołącza się szczegółowe zestawienie przewidywanych kosztów.

§ 3. Jeżeli powiadomienie, analogiczne do powiadomienia, o którym mowa w § 1, otrzymał organ wnioskujący, potwierdza jego otrzymanie niezwłocznie, nie później jednak niż w terminie 7 dni od dnia otrzymania powiadomienia.

§ 4. Organ wnioskujący w terminie 2 miesięcy od dnia potwierdzenia, o którym mowa w § 3, informuje obce państwo, czy i w jakim zakresie pokryje wnioskowane koszty.

§ 5. Jeżeli organ wykonujący nie uzgodni z zainteresowanym obcym państwem sposobu pokrycia kosztów, nie podejmuje się czynności wywołujących skutki, o których mowa w art. 64c § 4c.”;

16) w art. 69 § 3 otrzymuje brzmienie:

„§ 3. Przepis § 1 nie ma zastosowania do należności z tytułu składek na ubezpieczenie społeczne, zobowiązań podatkowych oraz należności, o których mowa w art. 2 § 1 pkt 4.”;

17) w art. 105 § 3 otrzymuje brzmienie:

„§ 3. Przekazanie, o którym mowa w § 1 pkt 3, i sprzedaż w warunkach określonych w § 2 następuje po cenie oszacowania.”;

18) w art. 110:

a) po § 1 dodaje się § 1a w brzmieniu:

„§ 1a. O okolicznościach, o których mowa w § 1, organ egzekucyjny informuje wierzyciela niebędącego jednocześnie organem egzekucyjnym lub organ wykonujący, jeżeli egzekucja jest prowadzona w celu ściągnięcia należności pieniężnych obcego państwa.”,

b) § 2 i 3 otrzymują brzmienie:

„§ 2. Egzekucja administracyjna z nieruchomości może być prowadzona tylko w celu wyegzekwowania należności pieniężnych określonych lub ustalonych w ostatecznym orzeczeniu, a w przypadku orzeczenia sądu wydanego na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej – zaopatrzonego również w klauzulę wykonalności, a także należności pieniężnych wynikających z tytułu wykonawczego, o którym mowa w art. 44 ustawy o poręczeniach i gwarancjach udzielanych przez Skarb Państwa.

§ 3. Organ egzekucyjny podejmuje czynności egzekucyjne związane z egzekucją z nieruchomości na wniosek wierzyciela, z tym że jeżeli wierzycielem jest obce państwo – na wniosek organu wykonującego, z zastrzeżeniem § 3a.”,

c) po § 3 dodaje się § 3a w brzmieniu:

„§ 3a. Organ egzekucyjny podejmuje czynności, o których mowa w § 3, po otrzymaniu zaliczki na pokrycie przewidywanych wydatków od wierzyciela niebędącego naczelnikiem urzędu skarbowego lub obcym państwem, zwanego dalej „wierzycielem finansującym”.”,

d) § 4 i 5 otrzymują brzmienie:

„§ 4. Wierzyciel finansujący wpłaca zaliczkę do organu egzekucyjnego sukcesywnie, w miarę podejmowania przez ten organ kolejnych czynności egzekucyjnych. Wysokość

poszczególnych wpłat zaliczki określa organ egzekucyjny na podstawie przewidywanych wydatków, z tym że jeżeli do egzekucji z nieruchomości przystąpili kolejni wierzyciele finansujący – również dla tych wierzycieli, rozdzielając kwotę zaliczki między wszystkich wierzycieli finansujących w proporcji odpowiadającej stosunkowi ich należności pieniężnych do łącznej kwoty należności pieniężnych wierzycieli finansujących, z zastrzeżeniem § 5.

§ 5. Łączna kwota zaliczki należna od jednego wierzyciela finansującego nie może być większa niż 5% egzekwowanej należności pieniężnej wraz z odsetkami z tytułu niezapłacenia jej w terminie i nie większa niż 11 400 zł, z tym że kwotę odsetek przyjmuje się na dzień ustalenia pierwszej zaliczki.”;

19) art. 110b otrzymuje brzmienie:

„Art. 110b. Uczestnikami postępowania egzekucyjnego z nieruchomości są:

- 1) zobowiązany,
- 2) wierzyciele egzekwujący, a w przypadku wierzyciela będącego obcym państwem – organ wykonujący,
- 3) osoby, którym przysługują ograniczone prawa rzeczowe lub roszczenia albo prawa osobiste zabezpieczone na nieruchomości,
- 4) organ, który zawarł umowę o oddanie nieruchomości w użytkowanie wieczyste, jeżeli przedmiotem egzekucji jest użytkowanie wieczyste.”;

20) art. 115c otrzymuje brzmienie:

„Art. 115c. § 1. Z zastrzeżeniem § 2, w podziale kwoty uzyskanej ze sprzedaży nieruchomości oprócz wierzycieli egzekwujących uczestniczą:

- 1) wierzyciele posiadający tytuł wykonawczy z dowodem doręczenia zobowiązanemu wezwania

do zapłaty oraz wierzyciele, którzy uzyskali zabezpieczenie powództwa i zgłosili się najpóźniej w dniu uprawomocnienia się postanowienia o przyznaniu własności nieruchomości,

2) osoby, które przed zajęciem nieruchomości nabyły do niej prawa stwierdzone w protokole opisu i oszacowania wartości nieruchomości, lub prawa których zostały zgłoszone i udowodnione najpóźniej w dniu uprawomocnienia się postanowienia o przyznaniu własności,

3) pracownicy co do stwierdzonych dokumentem należności za pracę, jeżeli zgłosili swe roszczenia przed sporządzeniem planu podziału.

§ 2. Jeżeli wierzycielami egzekwującymi są obce państwa, które nie wyraziły zgody na pokrycie kosztów w okolicznościach, o których mowa w art. 64c § 4c, uczestniczą w podziale kosztów uzyskanych z egzekucji z nieruchomości w takiej części, jaka pozostała po pokryciu należności wierzycieli i osób, o których mowa w § 1.”;

21) art. 168b otrzymuje brzmienie:

„Art. 168b. Zobowiązany może dochodzić odszkodowania od organu egzekucyjnego lub wierzyciela, a jeżeli wierzycielem jest obce państwo – od organu wykonującego, na podstawie przepisów Kodeksu cywilnego, za szkody wyrządzone wskutek niezgodnego z przepisami prawa wszczęcia lub prowadzenia egzekucji administracyjnej lub postępowania zabezpieczającego.”.

Art. 2. Przepis art. 66b § 3 ustawy wymienionej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, stosuje się od dnia uzyskania przez Rzeczpospolitą Polską członkostwa w Unii Europejskiej.

Art. 3. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2004 r.

-
- ¹⁾Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2002 r. Nr 113, poz. 984, Nr 127, poz. 1090, Nr 141, poz. 1178, Nr 153, poz. 1271, Nr 169, poz. 1387, Nr 199, poz. 1672, Nr 200, poz. 1679 i Nr 216, poz. 1824 oraz z 2003 r. Nr 80, poz. 718).
- ²⁾Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1997 r. Nr 160, poz. 1083, z 1998 r. Nr 106, poz. 668, z 1999 r. Nr 11, poz. 95 i Nr 92, poz. 1062, z 2000 r. Nr 94, poz. 1037, Nr 116, poz. 1216, Nr 120, poz. 1268 i Nr 122, poz. 1315, z 2001 r. Nr 16, poz. 166, Nr 39, poz. 459, Nr 42, poz. 475, Nr 110, poz. 1189, Nr 125, poz. 1368 i Nr 130, poz. 1452 oraz z 2002 r. Nr 89, poz. 804, Nr 113, poz. 984, Nr 153, poz. 1271 i Nr 169, poz. 1387.
- ³⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1997 r. Nr 80, poz. 511, z 2000 r. Nr 48, poz. 550, Nr 60, poz. 693 i Nr 86, poz. 958, z 2001 r. Nr 16, poz. 167 i Nr 81, poz. 876, z 2002 r. Nr 25, poz. 253, Nr 121, poz. 1032 i Nr 216, poz. 1824 oraz z 2003 r. Nr 83, poz. 758.

UZASADNIENIE

W ustawie o postępowaniu egzekucyjnym w administracji zostały implementowane, ustawą z dnia 8 grudnia 2000 r. o zmianie ustawy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji, ustawy o podatkach i opłatach lokalnych, ustawy o dopłatach do oprocentowania niektórych kredytów bankowych, ustawy – Prawo o publicznym obrocie papierami wartościowymi, ustawy – Ordynacja podatkowa, ustawy o finansach publicznych, ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych oraz ustawy o komercjalizacji i prywatyzacji przedsiębiorstw państwowych – w związku z dostosowaniem do prawa Unii Europejskiej (Dz. U. z 2000 r. Nr 122, poz. 1315), regulacje w zakresie udzielania pomocy obcemu państwu przy dochodzeniu należności powstałych na jego terytorium oraz korzystanie z pomocy obcego państwa przy dochodzeniu należności powstałych na terytorium Polski, stosownie do postanowień Dyrektywy Rady Nr 76/308/EWG z dnia 15 marca 1976 r. w sprawie wzajemnej pomocy przy dochodzeniu należności związanych z niektórymi opłatami, należnościami celnymi, podatkami i innymi środkami oraz Dyrektywy Komisji 77/794/EWG z dnia 4 listopada 1977 r. dotyczącej szczegółowych zasad implementacji niektórych postanowień Dyrektywy Rady Nr 76/308/EWG w sprawie wzajemnej pomocy przy dochodzeniu roszczeń wynikających z operacji będących częścią systemu finansowania Europejskiego Funduszu Orientacji i Gwarancji dla Rolnictwa oraz opłat rolnych i cel.

Po dokonaniu powyższej implementacji uległy zmianie przytoczone Dyrektywy. I tak, Dyrektywa Rady 76/308/EWG została zmieniona Dyrektywą z dnia 15 czerwca 2001 r., 2001/44/WE, natomiast Dyrektywa Komisji 77/794/EWG została uchylona i zastąpiona Dyrektywą Komisji 2002/94/WE z dnia 9 grudnia 2002 r. ustanawiającą szczegółowe zasady w celu wykonania niektórych przepisów Dyrektywy Rady 76/308/EWG w sprawie wzajemnej pomocy przy windykacji i odzyskiwaniu roszczeń związanych z niektórymi obciążeniami podatkowymi, opłatami, podatkami i innymi należnościami.

Dotychczasowa implementacja przepisów Dyrektyw Unii Europejskiej polegała na dodaniu w dziale I rozdziału 7, w którym zawarto regulacje tych Dyrektyw, oraz na

wprowadzeniu nielicznych zmian przepisów ustawy o charakterze dostosowawczym, tj. art. 2, 3, 5 i 20.

Z uwagi na liczne zmiany Dyrektyw, zwłaszcza Dyrektywy Komisji, proponuje się obecnie dokonać zmiany całego rozdziału 7. Dokonywanie zmian poszczególnych jednostek redakcyjnych tego rozdziału spowodowałoby bowiem znaczną nieczytelność tekstu ustawy. Ponadto zmiany Dyrektyw oraz nowelizacja ustawy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji, dokonana ustawą z dnia 6 grudnia 2001 r. (Dz. U. Nr 125, poz. 1368), powodują również konieczność wprowadzenia w ustawie szerszych zmian dostosowawczych.

Nie proponuje się natomiast wprowadzenia odstępstw od dotychczas przyjętych ogólnych zasad korzystania z pomocy obcego państwa lub świadczenia jemu pomocy w dochodzeniu określonych należności pieniężnych, tj.:

- świadczenie pomocy (korzystanie z pomocy) odbywa się w ramach państw –członków Unii Europejskiej, ale może też dotyczyć innych obcych państw,
- świadczenie pomocy jest uzależnione od istnienia podobnego obowiązku obcego państwa wynikającego z prawa tego państwa lub ratyfikowanej przez Polskę umowy międzynarodowej,
- nie jest stosowana zasada wzajemności przy udzielaniu przedmiotowej pomocy państwom – członkom Unii Europejskiej. Wobec jednak tego, że Polska do czasu przystąpienia do Unii Europejskiej nie miałaby prawa odwoływać się w sprawie odmowy udzielenia pomocy przez państwo – członka Unii Europejskiej do Komitetu do Spraw Dochodzenia Należności, proponuje się utrzymać zasadę określoną w art. 66c § 2 ustawy, która zrównywałaby jej prawa,
- organem wnioskującym i wykonującym w sprawach świadczenie pomocy (korzystania z pomocy) pozostaje Minister Finansów, przy czym rola Ministra Finansów polega na pośredniczeniu między polskimi organami (wierzycielami i organami egzekucyjnymi) i obcymi państwami, badaniu zgodności z przepisami wniosków polskich wierzycieli o udzielenie pomocy przez obce państwa oraz na nadzorowaniu pomocy realizowanej na wniosek obcego państwa przez organy egzekucyjne. Zgodnie bowiem z art. 25 § 1 ustawy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji minister właściwy do spraw finansów publicznych sprawuje zwierzchni nadzór i kontrolę przestrzegania w toku

czynności egzekucyjnych przepisów ustawy przez wierzycieli i organy egzekucyjne w zakresie egzekucji należności pieniężnych,

- organem bezpośrednio wykonującym wnioski obcego państwa o udzielenie pomocy pozostaje organ egzekucyjny (naczelnik urzędu skarbowego).

Proponuje się, żeby projektowane zmiany (które nie wiążą się ściśle z przystąpieniem Rzeczypospolitej Polskiej do Unii Europejskiej) weszły w życie z dniem 1 stycznia 2004 r. Wprowadzane zmiany uzupełniają i rozszerzają bowiem już obowiązujące przepisy.

Projektowana nowelizacja ustawy nie wymaga wprowadzenia przepisów przejściowych bowiem dotychczas żadne postępowanie w sprawie udzielania lub korzystania z omawianej pomocy nie zostało wszczęte.

Omawiając kolejno regulacje, które proponuje się zmienić w stosunku do dotychczas obowiązujących, a które nie wynikają wprost z postanowień Dyrektyw, należy wyjaśnić, że:

- 1) zmiana zaproponowana w art. 1 nawiązuje do art. 1 Dyrektywy Rady 76/308/EWG;
- 2) zmiany zaproponowane w art. 1a stanowią implementację art. 3 Dyrektywy Rady 76/308/EWG i art. 2 Komisji 2002/94/WE, a także definiują pojęcia stosowane w dziale I rozdziale 7 ustawy, wynikające z polskiej specyfiki;
- 3) merytoryczna zmiana art. 2 jest przede wszystkim konsekwencją zmiany art. 2 Dyrektywy Rady 76/308/EWG. Proponuje się dokonać zmiany całego artykułu z uwagi na potrzebę uporządkowania numeracji punktów w nim zawartych oraz zmiany kolejności tych punktów. W obecnie obowiązującym art. 2 należności pieniężne, o których mowa w pkt 5, zostały bowiem wymienione po obowiązkach o charakterze niepieniężnym. Ponadto z uwagi na to, że sposób zabezpieczenia należności pieniężnych jest określony również w odrębnych przepisach (kodeks celny) wymaga uściślenia tryb dokonywania zabezpieczeń należności celnych obcych państw. Służyć temu będzie nowe brzmienie § 2. Zmiana art. 2 pociąga za sobą konieczność dokonania zmian dostosowawczych w art. 3 i art. 69 (zmiana numerów jednostek redakcyjnych powołanych w tych przepisach);
- 4) zmiana zaproponowana w art. 5 § 2 wynika z konieczności uściślenia uprawnień i obowiązków obcego państwa i organu wykonującego w sprawach dotyczących wierzyciela;

- 5) zmiana przewidziana w art. 19 § 1 jest konsekwencją przyjętej zasady, że wnioski obcego państwa o udzielenie pomocy przy dochodzeniu należności pieniężnych wykonuje właściwy miejscowo naczelnik urzędu skarbowego. W wyniku wprowadzenia tej zmiany możliwe będzie korzystanie w tych sprawach z pomocy organów rekwizycyjnych. Organy rekwizycyjne zostały powołane ustawą z dnia 6 grudnia 2001 r. Przy wcześniejszej implementacji przepisów Dyrektyw do ustawy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji problem ten nie wystąpił. Wymaga również zmiana zakresu należności pieniężnych, do egzekucji których powinien być uprawniony dyrektor izby celnej. Z dniem przystąpienia Rzeczypospolitej Polskiej do Unii Europejskiej organy celne będą pobierać również opłaty przywozowe i wywozowe. W konsekwencji powyższego należy również wprowadzić zmianę dostosowawczą w art. 55a;
- 6) zmiany przewidziane w art. 34 mają na celu uproszczenie i skrócenie trybu postępowania w przypadkach gdy postępowanie egzekucyjne będzie prowadzone na wniosek organu wnioskującego przez obce państwo. Nie ma bowiem uzasadnienia do merytorycznego rozpatrywania zarzutów dotyczących wymagalności należności, jeżeli została ona określona lub ustalona w orzeczeniu, od którego przysługują odrębne środki zaskarżenia lub zarzut był przedmiotem rozpatrzenia w odrębnym postępowaniu;
- 7) zmiana przewidziana w art. 56 ma na celu uniknięcie ewentualnych błędów organu egzekucyjnego w zakresie podejmowania zawieszzonego postępowania egzekucyjnego. W takim przypadku o zakresie tego postępowania powinien decydować wierzyciel, a w przypadku egzekucji prowadzonej na wniosek obcego państwa – organ wykonujący, który będzie informowany na bieżąco przez obce państwo o zmianie w stanie wymagalności dochodzonej należności;
- 8) zmiana przewidziana w art. 59 ma na celu umożliwienie organowi egzekucyjnemu umorzenia postępowania egzekucyjnego z urzędu, jeżeli okaże się, że postępowanie egzekucyjne było prowadzone przez ten organ niezgodnie z przepisami ustawy. Komunikowanie się w tej sprawie z organem wykonującym w celu zgłoszenia przez niego wniosku o umorzenie postępowania egzekucyjnego nie jest celowe, a ponadto wydłuża czas podjęcia stosownego rozstrzygnięcia;

- 9) zmiany przewidziane w art. 64c, 64e i 66 są konsekwencją zasad przyjętych w Dyrektywach, że państwa nie obciążają się wzajemnie poniesionymi kosztami udzielanej pomocy, chyba że:
- niezgodne z przepisami wszczęcie i prowadzenie egzekucji spowodowało obce państwo;
 - dochodzenie należności na wniosek obcego państwa stwarza szczególne problemy, powoduje powstanie znaczących kosztów egzekucyjnych lub wiąże się z walką ze zorganizowaną przestępczością.

W egzekucji prowadzonej na wniosek polskiego wierzyciela organ egzekucyjny pobiera koszty egzekucyjne w całości (od zobowiązanego lub od wierzyciela). W egzekucji prowadzonej na wniosek obcego państwa mogą natomiast wystąpić przypadki, w których organ egzekucyjny nie będzie mógł pobrać od zobowiązanego w całości lub w części kosztów egzekucyjnych i jednocześnie nie będzie mógł ich pobrać od wierzyciela. Ponadto w takiej egzekucji może mu udzielać pomocy organ rekwizycyjny. Jest zatem celowe wprowadzenie przepisów regulujących sposób finansowania poniesionych przez te organy kosztów, a także sposób rozliczania kosztów między organami dokonującymi czynności egzekucyjnych w ramach tego samego postępowania egzekucyjnego. Zakłada się, że wydatki egzekucyjne nieściągnięte od zobowiązanego będą finansowane z budżetu państwa, natomiast opłaty egzekucyjne, jeżeli nie będą mogły być pokryte przez obce państwo - umarzone z urzędu. Polskie organy egzekucyjne pobierają również od wierzyciela opłatę komorniczą. Wymaga zatem wprowadzenia uregulowania w art. 66 § 4 pkt 4 stanowiącego, że opłaty tej nie pobiera się od obcego państwa, chyba że państwo to spowodowało niezgodne z prawem wszczęcie i prowadzenie postępowania egzekucyjnego;

- 10) regulacja przewidziana w art. 66 stanowi upoważnienie ustawowe dla ministra właściwego do spraw finansów publicznych do uregulowania, w drodze rozporządzenia, trybu postępowania polskich organów w przypadkach korzystania z pomocy obcego państwa lub udzielaniu mu pomocy, w szczególności określenia rodzajów i ilości pism i dokumentów, które polskie organy będą zobowiązane dołączać do wniosku kierowanego do tego ministra o udzielenie pomocy przez obce państwo, a także do określenia wzorów wniosków o udzielenie pomocy przez obce państwa w sposób przyjęty w Dyrektywie Komisji 77/794/EWG;

- 11) regulacja przewidziana w art. 66i § 3 stanowi wykonanie zasady przyjętej w Dyrektywach, iż państwa nie obciążają się wzajemnie poniesionymi kosztami udzielanej pomocy. Zakłada się, że polskie organy pokrywają swoje wydatki związane z udzielaniem pomocy obcym państwom w zakresie udzielania informacji i powiadamiania bezpośrednio z budżetem państwa;
- 12) regulacja przewidziana w art. 66zi § 2 ma na celu ujednoczenie trybu postępowania organów egzekucyjnych w przypadkach, w których wysokość dochodzonej należności ulega zmianie wskutek wydania orzeczenia określającego lub ustalającego inną wysokość dochodzonej należności. W takich sytuacjach polski wierzyciel jest zobowiązany zaktualizować tytuł wykonawczy;
- 13) zmiana zaproponowana w art. 105 § 3 ma na celu uzupełnienie odesłania;
- 14) zmiany przewidziane w art. 110, 110b i 115c są konsekwencją faktu, że w postępowaniu egzekucyjnym prawa i obowiązki wierzyciela wykonuje w imieniu obcego państwa organ wykonujący. Wymaga zatem określenia, jaką pełnić on będzie rolę w egzekucji z nieruchomości. Jednocześnie zakłada się, że od obcego państwa nie będzie pobierana zaliczka na poczet przewidywanych wydatków egzekucyjnych. Ponadto wszczęcie egzekucji z nieruchomości, w celu ściągnięcia należności obcego państwa, powinna poprzedzać ocena organu wykonującego, czy należność obcego państwa może być dochodzona w egzekucji z nieruchomości. Z uwagi na to, że jest to najbardziej dotkliwy ze środków egzekucyjnych, nie powinno być żadnych wątpliwości co do bezsporności dochodzonej należności. Proponuje się zatem uzależnić wszczęcie egzekucji z nieruchomości od wniosku organu wykonującego. Organ wykonujący występowałby z takim wnioskiem, jeżeli po otrzymaniu od organu egzekucyjnego informacji o bezskuteczności innych zastosowanych środków egzekucyjnych stwierdziłby (ewentualnie w porozumieniu z obcym państwem) bezsporność dochodzonej należności. Ponadto koszty egzekucji z nieruchomości mogą być na tyle wysokie, że będzie zachodzić przesłanka, o której mowa w art. 18 ust. 3 Dyrektywy Rady (ewentualne pokrycie kosztów przez obce państwo). Wówczas o zastosowaniu tego środka egzekucyjnego powinien zdecydować organ wykonujący w porozumieniu z obcym państwem. Z uwagi na konieczność ujednoczenia trybu postępowania, omawianą zasadę należałoby także zastosować do innych wierzycieli.

W obecnym stanie prawnym wszyscy wierzyciele egzekwujący (za naczelnika urzędu skarbowego - organ egzekucyjny) byli zobowiązani bieżąco finansować koszty egzekucji z nieruchomości. Zwolnienie obcego państwa z obowiązku wpłacenia zaliczki na poczet przewidywanych wydatków egzekucyjnych powoduje natomiast konieczność wprowadzenia zmian w sposobie ustalania wysokości wpłat zaliczek uiszczanych przez innych wierzycieli egzekwujących. Proponowane zmiany w tym zakresie zawiera § 4.

W związku z tym, że do należności obcego państwa można nie stosować uprzywilejowanej kolejności zaspokojenia jego należności, ale obce państwo może partycypować w kosztach egzekucji z nieruchomości (z wyjątkiem zaliczek), powstaje konieczność zapewnienia takiemu państwu analogicznego udziału w podziale kwoty uzyskanej z egzekucji z nieruchomości do wierzycieli egzekwujących. Służyć temu będzie zmiana przewidziana w art. 115.

Może również zajść konieczność dokonania dalszej zmiany art. 19 § 5 ustawy o postępowaniu egzekucyjnym w przypadku wejścia w życie ustawy o utworzeniu Wojewódzkich Kolegiów Skarbowych oraz o zmianie niektórych ustaw regulujących zadania i kompetencje organów oraz organizację jednostek organizacyjnych podległych ministrowi właściwemu do spraw finansów publicznych (druki sejmowe nr 991, 1498 i 1498-A; druk senacki nr 405). W ustawie tej wprowadzono zmianę omawianego przepisu polegającą na przyznaniu dyrektorom izb celnych szerszych uprawnień do stosowania środków egzekucyjnych. Jeżeli zatem powyższa ustawa wejdzie w życie, proponuje się w toku prac parlamentarnych nad rządowym projektem ustawy o zmianie ustawy o postępowaniu egzekucyjnym przyjąć następujące brzmienie przepisu art. 19 § 5:

„§ 5. Dyrektor izby celnej jest organem egzekucyjnym uprawnionym do stosowania wszystkich środków egzekucyjnych, z wyjątkiem egzekucji z nieruchomości, w egzekucji administracyjnej należności pieniężnych, do których poboru zobowiązane są organy celne na podstawie odrębnych przepisów.”.

Przedmiot projektowanych regulacji spełnia wymogi prawa Unii Europejskiej.

Charakteryzując i oceniając przewidywany wpływ regulacji na sektor finansów publicznych, w tym budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego, należy zauważyć, że projekt wywiera wpływ na wydatki i dochody sektora finansów publicznych.

Oszacowanie wpływu projektowanych regulacji na sektor finansów publicznych jest bardzo trudne, bowiem jest ono uzależnione od skali pomocy w relacji Polska – państwa – członkowie Unii Europejskiej. Można jednak założyć, że w skali roku wydatki związane z przesyłaniem korespondencji dotyczącej pomocy, jak również ponoszeniem w określonych przypadkach kosztów egzekucyjnych, wyniosą 100 000 zł. Wpływy szacuje się na kwotę 350 000 zł.

Projekt ustawy może wpłynąć na rynek pracy, jeżeli po przystąpieniu do Unii Europejskiej okaże się, że rozmiar pomocy świadczonej na rzecz obcych państw w dochodzeniu należności jest znacznie większy od obecnie przewidywanego. Ocenia się jednak, że wpływ ten nie będzie znaczący dla rynku pracy.

Ponadto należy zauważyć, że projekt ustawy jest obojętny z punktu widzenia konkurencyjności wewnętrznej i zewnętrznej gospodarki oraz sytuacji i rozwoju regionalnego.

Projekt ustawy zapewnia wewnętrzną spójność systemu prawa.

Projekt był przedmiotem konsultacji społecznych. Wprawdzie przewidziane w nim zmiany dotyczą przede wszystkim trybu postępowania wierzycieli i organów egzekucyjnych, niemniej zwiększenie zakresu przedmiotowego ustawy o należności przywozowe, wywozowe, akcyzę, podatki od dochodu i majątku powoduje, że zwiększy się wpływ regulacji na podmioty posiadające zadłużenie z tego tytułu.

UZASADNIENIE DOSTOSOWAWCZEGO CHARAKTERU PROJEKTU USTAWY O ZMIANIE USTAWY O POSTĘPOWANIU EGZEKUCYJNYM W ADMINISTRACJI

Celem projektowanej ustawy jest dostosowanie przepisów obowiązującej ustawy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji do postanowień Dyrektywy Rady 2001/44/EC z dnia 15 czerwca 2001 r. zmieniającej Dyrektywę Rady z dnia 15 marca 1976 r. w sprawie wzajemnej pomocy przy windykacji roszczeń wynikających z czynności stanowiących część systemu finansowania Europejskiego Funduszu Orientacji i Gwarancji Rolnej oraz opłat rolnych i ceł oraz w odniesieniu do podatku od wartości dodanej i podatków akcyzowych, a także do Dyrektywy Komisji 2002/94/WE z dnia 9 grudnia 2002 r. ustanawiającej szczegółowe zasady w celu wykonania niektórych przepisów Dyrektywy Rady 76/308/EWG w sprawie wzajemnej pomocy przy windykacji i odzyskiwaniu roszczeń związanych z niektórymi obciążeniami podatkowymi, opłatami, podatkami i innymi należnościami.

Projektowana ustawa określa zasady udzielania pomocy obcemu państwu przy dochodzeniu należności pieniężnych powstałych na jego terytorium oraz zasady korzystanie z pomocy obcego państwa przy dochodzeniu takich należności powstałych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

Postanowienia przewidziane w projekcie są konsekwencją zasad przyjętych w Dyrektywach, iż państwa nie obciążają się wzajemnie poniesionymi kosztami udzielanej pomocy, chyba że niezgodne z przepisami wszczęcie i prowadzenie egzekucji spowodowało obce państwo albo też dochodzenie należności na wniosek obcego państwa stwarza szczególne problemy, powoduje powstanie znaczących kosztów egzekucyjnych lub wiąże się z walką ze zorganizowaną przestępczością. W egzekucji prowadzonej na wniosek polskiego wierzyciela organ egzekucyjny pobiera koszty egzekucyjne w całości (od zobowiązania lub od wierzyciela). W egzekucji prowadzonej na wniosek obcego państwa mogą natomiast wystąpić przypadki, w których organ egzekucyjny nie będzie mógł pobrać od zobowiązanego w całości lub w części kosztów egzekucyjnych i jednocześnie nie będzie mógł ich pobrać od wierzyciela. Zakłada się, że wydatki egzekucyjne nieściągnięte od zobowiązanego będą finansowane z budżet państwa, natomiast opłaty egzekucyjne, jeżeli nie będą mogły być pokryte przez obce państwo – będą umarzone z urzędu.

Pomoc obcemu państwu przy dochodzeniu należności pieniężnych powstałych na jego terytorium polega na udzieleniu informacji, powiadomieniu zainteresowanego podmiotu

o piśmie, orzeczeniu lub innym dokumencie jego dotyczącym albo też na prowadzeniu egzekucji lub dokonaniu zabezpieczenia należności. Zakłada się, że polskie organy pokrywają swoje wydatki związane z udzielaniem pomocy obcym państwom w zakresie udzielania informacji i powiadamiania bezpośrednio z budżetu państwa.

**SEKRETARZ
KOMITETU INTEGRACJI EUROPEJSKIEJ
SEKRETARZ STANU
W MINISTERSTWIE SPRAW ZAGRANICZNYCH**

Prof. dr hab. Danuta Hübner
Sekr. Min. DH/1153 /2003/DPE-01

Warszawa, 11.06. 2003 r.

**Pan
Aleksander Proksa
Sekretarz Rady Ministrów**

Opinia o zgodności projektu ustawy o zmianie ustawy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji, z prawem Unii Europejskiej wyrażona na podstawie art. 2 ust. 1 pkt. 2 ustawy z dnia 8 sierpnia 1996 r. o Komitecie Integracji Europejskiej (DZ. U. Nr 106 poz. 49), przez Sekretarza Komitetu Integracji Europejskiej, Minister Danutę Hübner, działającą z upoważnienia Przewodniczącego Komitetu Integracji Europejskiej.

W związku z przedłożonym projektem ustawy (pismo nr RM-10-78-03), pozwalam sobie wyrazić następującą opinię:

- I. Celem projektowanej ustawy jest dostosowanie przepisów obowiązującej ustawy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji do postanowień Dyrektywy Rady 2001/44/EC z dnia 15 czerwca 2001 r. zmieniającej Dyrektywę Rady z dnia 15 marca 1976 r. w sprawie wzajemnej pomocy przy dochodzeniu roszczeń wynikających z operacji będących częścią systemu finansowania Europejskiego Funduszu Orientacji i Gwarancji dla Rolnictwa oraz opłat rolnych i cel a także do Dyrektywy Komisji 2002/94/WE z dnia 9 grudnia 2002 r. ustanawiającej szczegółowe zasady w celu wykonania niektórych przepisów Dyrektywy Rady 76/308/EWG w sprawie wzajemnej pomocy przy windykacji i odzyskiwania roszczeń związanych z niektórymi obciążeniami podatkowymi, opłatami, podatkami i innymi należnościami. Projektowana ustawa określa zasady udzielania pomocy obcemu państwu przy dochodzeniu należności pieniężnych powstałych na jego terytorium oraz zasady

korzystania z pomocy obcego państwa przy dochodzeniu takich należności powstałych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

II. Postanowienia przewidziane w projekcie są konsekwencją zasad przyjętych w Dyrektywach, iż państwa nie obciążają się wzajemnie poniesionymi kosztami udzielanej pomocy, chyba że niezgodne z przepisami wszczęcie i prowadzenie egzekucji spowodowało obce państwo albo też dochodzenie należności na wniosek obcego państwa stwarza szczególne problemy, powoduje powstanie znaczących kosztów egzekucyjnych lub wiąże się z walką ze zorganizowaną przestępczością. W egzekucji prowadzonej na wniosek polskiego wierzyciela organ egzekucyjny pobiera koszty egzekucyjne w całości (od zobowiązanego lub od wierzyciela). W egzekucji prowadzonej na wniosek obcego państwa mogą natomiast wystąpić przypadki, w których organ egzekucyjny nie będzie mógł pobrać od zobowiązanego w całości lub w części kosztów egzekucyjnych i jednocześnie nie będzie mógł ich pobrać od wierzyciela. Zakłada się, że wydatki egzekucyjne nieściągnięte od zobowiązanego będą finansowane z budżetu państwa, natomiast opłaty egzekucyjne, jeżeli nie będą mogły być pokryte przez obce państwo - umarzane z urzędu. Pomoc obcemu państwu przy dochodzeniu należności pieniężnych powstałych na jego terytorium polega na udzieleniu informacji, powiadomieniu zainteresowanego podmiotu o piśmie, orzeczeniu lub innym dokumencie jego dotyczącym albo też na prowadzeniu egzekucji lub dokonaniu zabezpieczeniu należności. Zakłada się, że polskie organy pokrywają swoje wydatki związane z udzielaniem pomocy obcym państwom w zakresie udzielania informacji i powiadamiania bezpośrednio z budżetu państwa.

III. **W konkluzji pozwalam sobie stwierdzić, iż projekt ustawy o zmianie ustawy o zmianie ustawy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.**

Z poważaniem,

Do uprzejmej wiadomości:

Grzegorz Kołodko
Wiceprezes Rady Ministrów
Ministerstwo Finansów

Z up. Sekretarza Komitetu
Integracji Europejskiej
PODSEKRETARZ STANU

Jarosław Petras

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW¹⁾

z dnia

2003 r.

w sprawie trybu postępowania przy korzystaniu z pomocy obcego państwa w dochodzeniu określonych należności pieniężnych

Na podstawie art. 66f ustawy z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (Dz. U. z 2002 r. Nr 110, poz. 968, Nr 113, poz. 984, Nr 127, poz. 1090, Nr 141, poz. 1178, Nr 153, poz. 1271, Nr 169, poz. 1387, Nr 199, poz. 1672, Nr 200, poz. 1679, Nr 216, poz. 1824 oraz z 2003 r. Nr 80, poz. 718 i Nr , poz.) zarządza się, co następuje:

§ 1.

Rozporządzenie określa:

- 1) tryb postępowania wierzycieli i organów egzekucyjnych przy korzystaniu z pomocy obcego państwa w dochodzeniu należności pieniężnych;
- 2) wzory wniosków o udzielenie informacji, o powiadomienie oraz o dochodzenie lub zabezpieczenie należności pieniężnych kierowanych przez wierzycieli lub organy egzekucyjne do ministra właściwego do spraw finansów publicznych;
- 3) wzory wniosków o udzielenie informacji, o powiadomienie oraz o dochodzenie lub zabezpieczenie należności pieniężnych kierowanych przez ministra właściwego do spraw finansów publicznych do obcych państw.

§ 2.

Ilekoć w rozporządzeniu jest mowa o:

- 1) ustawie - rozumie się przez to ustawę z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji;
- 2) urzędowym odpisie - rozumie się przez to również urzędowo albo notarialnie poświadczoną kopię.

§ 3.

1. Jeżeli przy dochodzeniu należności pieniężnej określonej w art. 2 § 1 pkt 8 i 9 ustawy zachodzi potrzeba skorzystania z pomocy obcego państwa stosownie do przepisów rozdziału 7 w dziale I ustawy, wierzyciel lub organ egzekucyjny kieruje wniosek o udzielenie pomocy do ministra właściwego do spraw finansów publicznych.
2. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, sporządza się:
 - 1) w zakresie udzielenia informacji - według wzoru stanowiącego załącznik nr 1 do rozporządzenia;
 - 2) w zakresie powiadomienia o pismach lub orzeczeniach - według wzoru stanowiącego załącznik nr 2 do rozporządzenia;
 - 3) w zakresie dochodzenia lub zabezpieczenia należności - według wzoru stanowiącego załącznik nr 3 do rozporządzenia.
3. Do wniosku o powiadomienie dołącza się oryginał i urzędowy odpis dokumentu lub pisma, którego dotyczy ten wniosek.
4. Do wniosku o dochodzenie należności dołącza się:
 - 1) dwa urzędowe odpisy tytułu wykonawczego;
 - 2) urzędowy odpis orzeczenia lub innego aktu prawnego stanowiącego podstawę do wystawienia tytułu wykonawczego;
 - 3) oświadczenie wierzyciela, od jakiej daty jest możliwe wszczęcie egzekucji oraz że zostały spełnione warunki, o których mowa w art. 66w § 1 ustawy;
 - 4) urzędowy odpis informacji właściwego organu egzekucyjnego o bezskuteczności całości lub części egzekucji prowadzonej w Rzeczypospolitej Polskiej w celu ściągnięcia należności objętych wnioskiem.
5. Do wniosku o zabezpieczenie należności dołącza się:
 - 1) urzędowy odpis zarządzenia zabezpieczenia lub tytułu wykonawczego;
 - 2) urzędowy odpis informacji właściwego organu egzekucyjnego o niemożności zabezpieczenia w całości lub w części należności objętych wnioskiem o dokonanie zabezpieczenia;
 - 2) urzędowy odpis decyzji o zabezpieczeniu, jeżeli wniosek dotyczy zabezpieczenia zobowiązania podatkowego przed wydaniem decyzji ustalającej wysokość zobowiązania podatkowego lub określającej wysokość zaległości podatkowej.

§ 4.

Wierzyciel jest obowiązany niezwłocznie powiadamiać ministra właściwego do spraw finansów publicznych o okolicznościach mających znaczenie dla pomocy świadczonej przez obce państwo, a w szczególności o powstałych ograniczeniach w dochodzeniu swoich należności.

§ 5.

W razie otrzymania informacji o niemożności wyegzekwowania zobowiązania objętego wnioskiem, o którym mowa w § 2 ust. 2 pkt 3, wierzyciel może wystąpić do ministra właściwego do spraw finansów publicznych, w terminie miesiąca od dnia otrzymania takiej informacji, z wnioskiem o kontynuowanie postępowania egzekucyjnego, jeżeli z otrzymanej informacji wynika możliwość kontynuowania postępowania egzekucyjnego.

§ 6.

Określa się następujące wzory wniosków kierowanych przez ministra właściwego do spraw finansów publicznych do obcego państwa:

- 1) wzór wniosku o udzielenie informacji, stanowiący załącznik nr 4 do rozporządzenia;
- 2) wzór wniosku o powiadomienie, stanowiący załącznik nr 5 do rozporządzenia;
- 3) wzór wniosku o dochodzenie lub zabezpieczenie należności, stanowiący załącznik nr 6 do rozporządzenia.

§ 7.

Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2004 r.

MINISTER FINANSÓW

¹⁾ Minister Finansów kieruje działem administracji rządowej - finanse publiczne na podstawie § 1 ust. 2 pkt 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 29 marca 2002 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Finansów (Dz.U. z 2002 r. Nr 32, poz. 301, Nr 43, poz. 378 i Nr 93, poz. 834).

Załączniki do rozporządzenia Ministra Finansów w sprawie szczegółowych zasad postępowania przy korzystaniu z pomocy obcego państwa w dochodzeniu określonych należności pieniężnych z dnia.....

Załącznik nr 1

.....
.....	(miejsce i data nadania wniosku)
.....
.....	(nr akt sprawy wierzyciela/organu egzekucyjnego)
.....	(adnotacje organu wnioskującego)
(oznaczenie wierzyciela/organu egzekucyjnego)	
.....	
(nr telefonu)	(nr faksu)

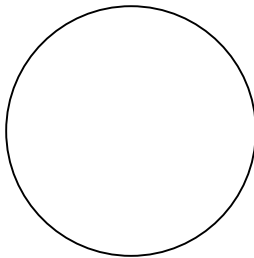
WNIOSEK DO MINISTRA FINANSÓW O WYSTĄPIENIE DO OBCEGO PAŃSTWA O UDZIELENIE INFORMACJI

Ja niżej podpisany(a).....
(imię, nazwisko i stanowisko służbowe)

działając z upoważnienia ww. wierzyciela niniejszym wnoszę na podstawie art. 66d § 2 ustawy z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (Dz.U. z 2002 r. Nr 110, poz. 968 z późn. zm.) o spowodowanie udzielenia przez następujących informacji:
(nazwa obcego państwa)

Informacje o podmiotach, których dotyczy wniosek
a) Oznaczenie podmiotu, którego wniosek dotyczy*
b) Oznaczenie zobowiązanego, jeżeli nie jest nim podmiot wskazany w poz. a)*
c) Oznaczenie współzobowiązanego*
d) Oznaczenie osoby trzeciej, w której posiadaniu jest mienie*
e) Inne informacje dotyczące podmiotów wskazanych w poz. a) - d)*

*Jeżeli podmiotem jest osoba fizyczna podaje się jej imię i nazwisko, adres znany lub domniemany oraz datę i miejsce urodzenia. Jeżeli podmiotem nie jest osoba fizyczna podaje się status prawny tego podmiotu, nazwę oraz adres znany lub domniemany.

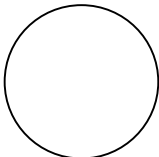
Informacje dotyczące należności			
Należność główna	Odsetki	Koszty	Kary
Rodzaj należności			
Ostateczna data egzekucji			
Inne informacje			
Inne organy, do których wystąpiono z wnioskiem			
Informacje, o udzielenie których się występuje			
..... (podpis)			
 (pieczęć urzędowa)			

.....
.....	(miejsce i data nadania wniosku)
.....
.....	(nr akt sprawy wierzyciela/organu egzekucyjnego)
(oznaczenie wierzyciela/organu egzekucyjnego)	(adnotacje organu wnioskującego)
.....	
(nr telefonu) (nr faksu)	

WNIOSEK DO MINISTRA FINANSÓW O WYSTĄPIENIE DO OBCEGO PAŃSTWA O POWIADOMIENIE

Ja niżej podpisany(a).....
(imię, nazwisko i stanowisko służbowe)

działając z upoważnienia ww. wierzyciela/organu egzekucyjnego niniejszym wnoszę na podstawie art. 66d § 2 ustawy z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (Dz.U. z 2002 r. Nr 110, poz. 968 z późn. zm.) o spowodowanie powiadomienia przez o następujących orzeczeniach/czynnościach*:
(nazwa obcego państwa)

Informacje o podmiotach, których dotyczy wniosek
a) Oznaczenie podmiotu, którego wniosek dotyczy**
b) Oznaczenie zobowiązanego, jeżeli nie jest nim podmiot wskazany w poz. a)**
c) Oznaczenie współzobowiązanego**
d) Oznaczenie osoby trzeciej, w której posiadaniu jest mienie**
e) Inne informacje dotyczące podmiotów wskazanych w poz. a) - d)**
Informacje dotyczące należności
Rodzaj i przedmiot orzeczenia/czynności*
Kwota należności (w tym odsetek, kar i kosztów)
Rodzaj należności
Ostateczna data powiadomienia
Inne informacje
<div style="display: flex; justify-content: space-between; align-items: flex-end;"> <div style="text-align: center;"> (pieczęć urzędowa) </div> <div style="text-align: center;"> (podpis) </div> </div>

ZAŚWIADCZENIE

Ja niżej podpisany, niniejszym zaświadczam:

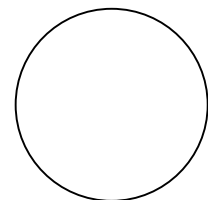
- że pismo/orzeczenie/dokument wskazujący dokonanie czynności/* załączony do wniosku został doręczony adresatowi, o którym mowa we wniosku z dnia.....

Doręczenia dokonano w następujący sposób:

- że pismo/orzeczenie/dokument wskazujący dokonanie czynności/* załączony do wniosku nie mógł być doręczony adresatowi, o którym mowa we wniosku z dnia..... z następujących przyczyn***:

.....
(data)

.....
(podpis)

(pieczęć urzędowa)

* Niepotrzebne skreślić.

** Jeżeli podmiotem jest osoba fizyczna podaje się jej imię i nazwisko, adres znany lub domniemany oraz datę i miejsce urodzenia. Jeżeli podmiotem nie jest osoba fizyczna podaje się status prawny tego podmiotu, nazwę oraz adres znany lub domniemany.

*** Należy określić, w jaki sposób dokonano doręczenia.

.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....

(miejsce i data nadania wniosku)

(nr akt sprawy wierzyciela)

(oznaczenie wierzyciela)

(nr telefonu) (nr faksu)

(adnotacje organu wnioskującego)

**WNIOSEK DO MINISTRA FINANSÓW O WYSTĄPIENIE DO OBCEGO PAŃSTWA
O DOCHODZENIE/ ZABEZPIECZENIE NALEŻNOŚCI PIENIĘŻNYCH***

Ja niżej podpisany(a).....
(imię, nazwisko i stanowisko służbowe)

działając z upoważnienia ww. wierzyciela niniejszym wnoszę na podstawie art. 66d § 2 ustawy z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (Dz.U. z 2002 r. Nr 110, poz. 968 z późn. zm.), zwanej dalej "ustawą", o spowodowanie :

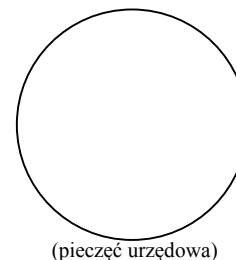
- ściągnięcia należności objętych załączonym tytułem wykonawczym (warunki określone w art. 66w § 1 ustawy zostały spełnione)* ;
- zabezpieczenia należności objętych załączonym tytułem wykonawczym/zarządzeniem zabezpieczenia* (oświadczenie stanowiące podstawę niniejszego wniosku przekazuje się w załączeniu)* ;

przez.....
(nazwa obcego państwa)

Proszę o przekazanie całej wyegzekwowanej kwoty należności na rachunek bankowy

.....
.....
(oznaczenie rachunku bankowego wierzyciela)

.....
(podpis)

(pieczęć urzędowa)

Informacje dotyczące roszczenia (roszczeń)
(zastosowany kurs wymiany:)

Dokładny opis rodzaju należności (art. 2 pkt 8 lit. a-h)	Kwota należności głównej**	Kwota kar administracyjnych i opłat na dzień podpisania wniosku	Kwota odsetek na dzień podpisania wniosku	Kwota kosztów na dzień podpisania wniosku	Łączna kwota należności	Data, od której jest możliwa egzekucja	Data powiadomienia adresata o zastosowanym środku	Limit czasowy	Odniesienie do tytułu wykonawczego	Szczegółowe informacje o załączonych dokumentach

Inne informacje

**W przypadku ogólnego nakazu egzekucji należy podać kwoty poszczególnych roszczeń
Kwoty wyraża się w walucie obcego państwa, do którego występuje się z wnioskiem i organu z nim występującego.

.....	
		(miejsce i data nadania wniosku)
.....	
(oznaczenie organu wnioskującego)		(nr akt sprawy organu wnioskującego)
.....	
(nr telefonu)	(nr faksu)	
.....		
.....		
(oznaczenie rachunku bankowego organu wnioskującego)		(adnotacje obcego państwa)
.....		
.....		
.....		
(oznaczenie obcego państwa, do którego kierowany jest wniosek)		

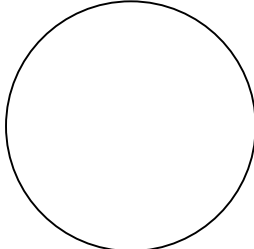
WNIOSEK O UDZIELENIE INFORMACJI

Ja niżej podpisany(a).....
(imię, nazwisko i stanowisko służbowe)

działając z upoważnienia ww. organu wnioskującego niniejszym wnoszę na podstawie art. 66d § 1 pkt 1 ustawy z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (Dz.U. z 2002 r. Nr 110, poz. 968 z późn. zm.) w związku z art. 4 dyrektywy 76/308/EWG o udzielenie następujących informacji:

Informacje o podmiotach, których dotyczy wniosek
a) Oznaczenie podmiotu, którego wniosek dotyczy*
b) Oznaczenie zobowiązanego, jeżeli nie jest nim podmiot wskazany w poz. a)*
c) Oznaczenie współzobowiązanego*
d) Oznaczenie osoby trzeciej, w której posiadaniu jest mienie*
e) Inne informacje dotyczące podmiotów wskazanych w poz. a) - d)*

*Jeżeli podmiotem jest osoba fizyczna podaje się jej imię i nazwisko, adres znany lub domniemany oraz datę i miejsce urodzenia. Jeżeli podmiotem nie jest osoba fizyczna podaje się status prawny tego podmiotu, nazwę oraz adres znany lub domniemany.

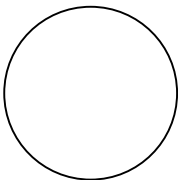
Informacje dotyczące należności			
Należność główna	Odsetki	Koszty	Kary
Rodzaj należności			
Ostateczna data egzekucji			
Inne informacje			
Inne organy, do których wystąpiono z wnioskiem			
Informacje, o udzielenie których się występuje			
.....			
(podpis)			
			
(pieczęć urzędowa)			

.....	
(oznaczenie organu wnioskującego)		(miejsce i data nadania wniosku)
.....
(nr telefonu)	(nr faksu)	(nr akt sprawy organu wnioskującego)
.....		(adnotacje obcego państwa)
(oznaczenie rachunku bankowego organu wnioskującego)		
.....		
.....		
(oznaczenie obcego państwa, do którego kierowany jest wniosek)		

WNIOSEK O POWIADOMIENIE

Ja niżej podpisany(a).....
(imię, nazwisko i stanowisko służbowe)

działając z upoważnienia ww. organu wnioskującego niniejszym wnoszę na podstawie art. 66d § 1 pkt 2 ustawy z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (Dz.U. z 2002 r. Nr 110, poz. 968 z późn. zm.) w związku z art. 5 dyrektywy 76/308/EWG o powiadomienie o następujących orzeczeniach/czynnościach*:

Informacje o podmiotach, których dotyczy wniosek
a) Oznaczenie podmiotu, którego wniosek dotyczy**
b) Oznaczenie zobowiązanego, jeżeli nie jest nim podmiot wskazany w poz. a)**
c) Oznaczenie współzobowiązanego**
d) Oznaczenie osoby trzeciej, w której posiadaniu jest mienie**
e) Inne informacje dotyczące podmiotów wskazanych w poz. a) - d)**
Informacje dotyczące należności
Rodzaj i przedmiot orzeczenia/czynności*
Kwota należności (w tym odsetek, kar i kosztów)
Rodzaj należności
Ostateczna data powiadomienia
Inne informacje
<div style="display: flex; justify-content: space-between; align-items: flex-end;"> <div style="text-align: center;"> (pieczęć urzędowa) </div> <div style="text-align: center;"> (podpis) </div> </div>

ZAŚWIADCZENIE

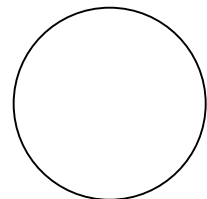
Ja niżej podpisany, niniejszym zaświadczam:

- że pismo/orzeczenie/dokument wskazujący dokonanie czynności/* załączony do wniosku został doręczony adresatowi, o którym mowa we wniosku z dnia.....
Doręczenia dokonano w następujący sposób:

- że pismo/orzeczenie/dokument wskazujący dokonanie czynności/* załączony do wniosku nie mógł być doręczony adresatowi, o którym mowa we wniosku z dnia..... z następujących przyczyn*** :

.....
(data)

.....
(podpis)

(pieczęć urzędowa)

* Niepotrzebne skreślić.

** Jeżeli podmiotem jest osoba fizyczna podaje się jej imię i nazwisko, adres znany lub domniemany oraz datę i miejsce urodzenia. Jeżeli podmiotem nie jest osoba fizyczna podaje się status prawny tego podmiotu, nazwę oraz adres znany lub domniemany.

*** Należy określić, w jaki sposób dokonano doręczenia

Informacje o podmiotach, których dotyczy wniosek

- a) Oznaczenie podmiotu, którego wniosek dotyczy**

- b) Oznaczenie zobowiązanego, jeżeli nie jest nim podmiot wskazany w poz. a)**

- c) Oznaczenie współzobowiązanego**

- d) Oznaczenie osoby trzeciej, w której posiadaniu jest mienie**

- e) Inne informacje dotyczące podmiotów wskazanych w poz. a) - d)**

* Niepotrzebne skreślić

* Jeżeli podmiotem jest osoba fizyczna podaje się jej imię i nazwisko, adres znany lub domniemany oraz datę i miejsce urodzenia. Jeżeli podmiotem nie jest osoba fizyczna podaje się status prawny tego podmiotu, nazwę oraz adres znany lub domniemany.

UZASADNIENIE

Projekt rozporządzenia Ministra Finansów w sprawie trybu postępowania przy korzystaniu z pomocy obcego państwa w dochodzeniu określonych należności pieniężnych został opracowany w związku z proponowaną zmianą upoważnienia ustawowego zawartego w dziale I rozdziale 7 projektu ustawy o zmianie ustawy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji.

Regulacje zawarte w projekcie w niewielkim stopniu odbiegają od obecnie obowiązujących przepisów w tym przedmiocie zawartych w rozporządzeniu Ministra Finansów z dnia 22 listopada 2001 r. w sprawie wykonania niektórych przepisów ustawy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (Dz.U z 2001 r. Nr 137, poz. 1541 z późn. zm.).

Przedmiotowe upoważnienie zobowiązuje ministra właściwego do spraw finansów publicznych do wydania rozporządzenia określającego tryb postępowania przy korzystaniu z pomocy obcego państwa w dochodzeniu określonych należności pieniężnych oraz wzory wniosków o udzielenie informacji, o powiadomienie oraz o dochodzenie lub zabezpieczenie należności pieniężnych kierowanych przez wierzycieli lub organy egzekucyjne do ministra właściwego do spraw finansów publicznych, a także wzory wniosków o udzielenie informacji, o powiadomienie oraz o dochodzenie lub zabezpieczenie należności pieniężnych kierowanych przez ministra właściwego do spraw finansów publicznych do obcych państw.

Przedmiot projektowanych regulacji spełnia wymogi prawa Unii Europejskiej.

Charakteryzując i oceniając przewidywany wpływ regulacji na sektor finansów publicznych, w tym budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego, należy zauważyć, iż projekt nie wywiera wpływu na wydatki i dochody sektora finansów publicznych.

Projekt rozporządzenia nie wywiera wpływu na rynek pracy.

Ponadto należy zauważyć, iż projekt rozporządzenia jest obojętny z punktu widzenia konkurencyjności wewnętrznej z zewnętrznej gospodarki oraz sytuacji i rozwoju regionalnego.

Projekt rozporządzenia zapewnia wewnętrzną spójność systemu prawa.

Projekt nie podlega konsultacjom społecznym bowiem określa sposób postępowania wierzycieli i organów egzekucyjnych.